

سورة المؤمن

40. സൂറതുൽ മുഅ്മിൻ

[സൂറതുൽ ഗാഫിർ എന്നും ഇതിനു പേരുണ്ട്]

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 85 - വിഭാഗം (റൂക്വ്) 9

പരമ കാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿1﴾ ഹാമീം

حَم

﴿2﴾ (ഈ) വേദഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് പ്രതാപശാലിയായ, സർവ്വജ്ഞനായ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നത്രെ.

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ

﴿3﴾ പാപം പൊറുക്കുന്നവനും, പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവരുമായുള്ളവൻ: കഠിനമായി ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുന്നവൻ: യോഗ്യതയുള്ളവൻ, അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേളല്ല. അവകലേക്കാണ് (എല്ലാവരുടെയും) തിരിച്ചുചെല്ലൽ

الْعَلِيمِ

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ

الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

إِلَيْهِ الْمَصِيرُ

﴿1﴾ ഹാമീം ﴿2﴾ (ഈ) ഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചത് പ്രതാപശാലിയായ സർവ്വജ്ഞനായ പാപം പൊറുക്കുന്നവൻ ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുന്നവൻ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനും കഠിനമായി ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുന്നവൻ യോഗ്യതയുള്ളവൻ (ആരാധ്യനേളല്ല, അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനുമില്ല) അവകലേക്കാണ് തിരിച്ചുചെല്ലൽ

സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കലും, ഭയവാർത്ത അറിയിക്കലുമാണ് മൊത്തത്തിൽ ക്യാർ ആനിലെ മുഖ്യവിഷയങ്ങൾ. അതുപോലെ, ആ വേദഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ച അല്ലാഹുവിന്റെ അപാരമായ ശക്തിപ്രഭാവങ്ങളെയും അവന്റെ അതിരറ്റ കാര്യങ്ങളെയും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന രണ്ടുഗുണവിശേഷങ്ങളെയും ഇവിടെ ഇടകലർത്തി ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. **ذِي الطَّوْلِ** എന്ന വാക്കിന് 'യോഗ്യതയുള്ളവൻ' എന്ന് നാം വിവർത്തനം നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കൂടുതൽ വ്യാപകമായ അർത്ഥം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് ആ വാക്ക്. ശ്രേഷ്ഠത, ഔദാര്യം, കഴിവ്, സമ്പത്ത്, മികവ് എന്നീ അർത്ഥങ്ങളിലെല്ലാം **طَوَّلَ** എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. സൽക്കർമികൾക്ക് മഹത്തായ പ്രതിഫലവും, പാപികൾക്ക് ഉദാരമായ മാപ്പും നൽകുന്ന അതിവിശാല മനസ്കനും, വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹശാലിയും എന്നത്രെ പല മുഹമ്മദീയന്മാരും അതിന് വിവക്ഷ നൽകുന്നത്.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ഗുണഗണങ്ങളാൽ സമ്പൂർണ്ണനായ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച വേദഗ്രന്ഥം ഏതെങ്കിലും വിധേനയുള്ള ന്യൂനതയോ, കോട്ടമോ ഉള്ളതായിരിക്കുവാൻ അവകാശമില്ല. എന്നിരിക്കെ, അതിൽ ദുസ്തർക്കം നടത്തുവാൻ മുതിരുന്നവർ സത്യനിഷേധികളായ അവിശ്വാസികളായിരിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿4﴾ അവിശ്വസിച്ചവരല്ലാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളിൽ [സന്ദേശലക്ഷ്യങ്ങളിൽ] തർക്കം നടത്തുകയില്ല. എന്നാൽ, അവർ (യഥേഷ്ടം) രാജ്യങ്ങളിൽകൂടി സൈരവിഹാരം ചെയ്യുന്നത് നിന്നെ വഞ്ചിച്ചുപോകരുത്.

مَا تُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرُكَ تَقْلُبُهُمْ فِي الْبِلَادِ

﴿4﴾ **مَا يُجَادِلُ** തർക്കം നടത്തുകയില്ല **فِي آيَاتِ اللَّهِ** അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളിൽ **إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا** യാതൊരു കുട്ടരൊഴികെ അവിശ്വസിച്ചവരൊഴികെ **فَلَا يَغْرُرُكَ** എന്നാൽ നിന്നെ വഞ്ചിച്ചുകളയരുത് **تَقْلُبُهُمْ** അവരുടെ തിരിഞ്ഞു മറിഞ്ഞു നടക്കൽ (സൈരവിഹാരം കൊള്ളൽ) **فِي الْبِلَادِ** രാജ്യങ്ങളിൽ

തൽക്കാലം അല്ലാഹു അവരെ അയച്ചുവിട്ടിരിക്കുകയാണെന്നുമാത്രം. വഴിയെ അവർക്ക് അവൻ തക്ക പ്രതിഫലം കൊടുക്കും. അതുകൊണ്ട് ആ കുതർക്കികൾ ഇപ്പോൾ യഥേഷ്ടം ഭൂമിയിൽ കുത്താടി നടക്കുന്നത് കണ്ടു വഞ്ചിതരാകേണ്ടതില്ല എന്നു സാരം. സത്യത്തെ മറക്കുവാനും, സ്വേച്ഛാതാൽപര്യങ്ങൾ നേടിയെടുക്കുവാനും വേണ്ടിയുള്ള വാദപ്രതിവാദങ്ങളും, കുതർക്കങ്ങളുമാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാതെ, സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള അന്വേഷണങ്ങളോ, ചർച്ചകളോ അല്ല. അടുത്ത വചനങ്ങൾ നോക്കുക :

﴿5﴾ ഇവർക്ക് മുമ്പ് നൂഹിന്റെ ജനതയും, അവരുടെ ശേഷം (പല)സഖ്യകക്ഷികളും വ്യാജമാക്കുകയുണ്ടായി. എല്ലാ (സമുദായവും) തങ്ങളുടെ

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ

റസൂലിനെപ്പറ്റി, അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചു (ശിക്ഷിക്കുവാൻ ഉദ്യമിക്കുകയും ചെയ്തു. വ്യർത്ഥമായതുകൊണ്ട് യഥാർത്ഥത്തെ (ഉന്മൂലനം ചെയ്തു) നീക്കിക്കളയുവാൻ വേണ്ടി അതു മായി അവർ തർക്കം നടത്തുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ ഞാൻ [അല്ലാഹു] അവരെ പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു) അപ്പോൾ, എന്റെ പ്രതികാരശിക്ഷ എങ്ങിനെയായി ?!

كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ
وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ
الْحَقَّ فَأَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

﴿5﴾ അവ(ഇവ)രുടെ മുമ്പ് വ്യാജമാക്കി قَوْمٌ نُوحٍ നൂഹിന്റെ ജനതയും സഖ്യകക്ഷികളും അവരുടെ ശേഷം ഉദ്യമിക്കുക (വിചാരിക്കുകയും ചെയ്തു) كُلُّ أُمَّةٍ എല്ലാസമുദായവും بِرَسُولِهِمْ തങ്ങളുടെ റസൂലിനെപ്പറ്റി അവാർ അദ്ദേഹത്തെ പിടിക്കുവാൻ وَجَدَلُوا അവർ തർക്കം നടത്തി بِالْبَاطِلِ വ്യർത്ഥ(നിരർത്ഥ-അന്യായ)മായതുകൊണ്ട് لِيُدْحِضُوا അവർ നീക്കുവാൻ, ഉന്മൂലനം ചെയ്യാൻ بِهِ അതുകൊണ്ട്, അതു വഴി الْحَقَّ യഥാർത്ഥം, സത്യത്തെ فَأَخَذْتَهُمْ അപ്പോൾ ഞാൻ അവരെ പിടിച്ചു فَكَيْفَ كَانَ അപ്പോൾ (എന്നിട്ട്)എങ്ങിനെ ആയി, ഉണ്ടായി عِقَابِ എന്റെ ശിക്ഷാ നടപടി, പ്രതികാര ശിക്ഷ

അതെ, അത് കുറിക്കുക കൊള്ളുകയും, അവർ അന്വേ പരാജയമടയുകയും ചെയ്തു. സഖ്യകക്ഷികൾ (الْأَحْزَابُ) എന്നു പറഞ്ഞത്, ആദ്, മമൂദ്, ഫിർഔന്റെ ആൾക്കാർ മുതലായവരാകുന്നു. (സൂ: സാദ് 12,13)

﴿6﴾ അപ്രകാരം, (ഈ) അവിശ്വസിച്ച് ഉള്ളവരുടെ മേലും നിന്റെ രബ്ബിന്റെ വാക്ക് യഥാർത്ഥമായി(സ്ഥിരപ്പെട്ടി)രിക്കുന്നു; അവർ നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാരാണെന്ന്!

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى
الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ

﴿6﴾ അപ്രകാരം وَكَذَلِكَ യഥാർത്ഥമായി, സ്ഥാപിതമായി, സ്ഥിരപ്പെട്ടു كَلِمَةُ رَبِّكَ നിന്റെ രബ്ബിന്റെ വാക്ക് عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ച് ഉള്ളവരുടെ മേൽ أَنَّهُمْ അവരാണെന്ന് أَصْحَابُ النَّارِ നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാർ, നരകക്കാർ

അതുകൊണ്ട് ആ സമുദായങ്ങളിലെ തർക്കികളും നിഷേധികളുമായ ആളുകളിൽ നടത്തപ്പെട്ട അതേ നടപടി ക്രമം ഈ സമുദായത്തിലെ തർക്കികൾക്കും നിഷേധികൾക്കും ബാധകം തന്നെ എന്നു സാരം. സത്യനിഷേധികളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ഉന്നതലോകത്തുനിന്ന് ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചില അദ്യ

ശൃന്ദേട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി ഉണർത്തുന്നു:

﴿7﴾ അർശ് രാജകീയ [സിംഹാസനം] വഹിക്കുന്നവരും, അതിന്റെ ചുറ്റുപാടിലുള്ളവരും തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് തസ്ബീഹ് [സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങൾ] നടത്തുന്നു. അവർ, അവനിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, വിശ്വസിച്ചവർക്ക് വേണ്ടി പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുന്നു. (അവർ പറയും) ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ ! കാര്യംകൊണ്ടും, അറിവുകൊണ്ടും നീ എല്ലാവസ്തുക്കൾക്കും വിശാലമായിരിക്കുന്നു. [നിന്റെ കാര്യവും അറിവും എല്ലാറ്റിനും വിശാലമാണ്] അതുകൊണ്ട് പശ്ചാത്തപിക്കുകയും നിന്റെ മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തവർക്ക് നീ പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും, ജലിക്കുന്ന നരകശിക്ഷയിൽ നിന്ന് അവരെ നീ കാത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണമേ!

﴿8﴾ ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ ! നീ അവർക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്ഥിരവാസത്തിന്റെ സ്വർഗങ്ങളിൽ അവരെ നീ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ ! അവരുടെ പിതാക്കൾ, ഇണകൾ [ഭാര്യഭർത്താക്കൾ] സന്തതികൾ എന്നിവരിൽ നിന്ന് നന്നായിത്തീർന്നവരെയും (പ്രവേശിപ്പിക്കേണമേ) നിശ്ചയമായും, നീയത്രെ, അഗാധജ്ഞനായ പ്രതാപശാലി.

﴿9﴾ അവരെ നീ തിന്മകളിൽ നിന്ന് കാക്കുകയും ചെയ്യേണമേ ! അന്നത്തെ ദിവസം [ക്രിയാമത്തുനാളിൽ] നീ ഏതൊരുവനെ തിന്മകളിൽ നിന്ന് കാക്കുന്നുവോ അവനു തീർച്ച

الَّذِينَ تَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٧﴾

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٨﴾

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتُهُ وَذَلِكَ هُوَ

യായും നീ കരുണ ചെയ്തു. അതു തന്നെയാണ് മഹത്തായ ഭാഗ്യവും!

الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

﴿7﴾ **وَالَّذِينَ يَحْمِلُونَ** വഹിക്കുന്നവൻ **الْعَرْشَ** അർശ്(സിംഹാസനം)രാജകീയ പീഠം **بِحَمْدِ رَبِّهِمْ** അതിന്റെ ചുറ്റിലുള്ളവരും **يُسَبِّحُونَ** അവർ തസ്ബീഹ് നടത്തുന്നു **وَمَنْ حَوْلَهُ** തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ സ്തുതിച്ചു കൊണ്ട്, **وَيُؤْمِنُونَ** അവർ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു **بِهِ** അവനിൽ **وَيَسْتَغْفِرُونَ** അവർ പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുന്നു **لِلَّذِينَ آمَنُوا** വിശ്വസിച്ചവർക്ക് **رَبَّنَا** ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ **وَسِعَتْ** നീ വിശാലമായിരിക്കുന്നു **وَعِلْمًا** എല്ലാ വസ്തുവിനും **رَحْمَةً** കാരുണ്യംകൊണ്ട്, **كُلِّ شَيْءٍ** എല്ലാ അറിവുകൊണ്ടും **لِلَّذِينَ تَابُوا** പശ്ചാത്തപിച്ചവർക്ക് **فَاغْفِرْ** ആകയാൽ നീ പൊറുക്കണേ **وَاتَّبَعُوا** പിൻപറ്റുകയും ചെയ്ത **سَبِيلِكَ** നിന്റെ മാർഗം **وَقِهِمْ** അവരെ കാക്കുക (തടയുകയും) വേണമേ **عَذَابَ الْجَحِيمِ** ജലിക്കുന്ന നരകശിക്ഷ(യിൽനിന്ന്)

﴿8﴾ **وَأَدْخَلْهُمْ** അവരെ നീ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും വേണമേ **رَبَّنَا** ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ **وَعَدَّتْهُمْ** നീ അവരോട് (അവർക്ക്) **جَنَّاتٍ عَدْنٍ** സ്ഥിരവാസത്തിന്റെ സ്വർഗങ്ങളിൽ **مِنْ آبَائِهِمْ** അവരുടെ പിതാക്കളിൽ നിന്നും **وَأَزْوَاجِهِمْ** അവരുടെ ഇണകളിൽനിന്നും **وَأَزْوَاجِهِمْ** അവരുടെ സന്തതികളിൽ നിന്നും **إِنَّكَ أَنْتَ** നിശ്ചയമായും നീയത്ര **الْعَزِيزُ** പ്രതാപശാലി **الْحَكِيمُ** അഗാധജ്ഞൻ, തത്വജ്ഞൻ **﴿9﴾** **وَقِهِمْ** അവരെ കാക്കുകയും വേണമേ **السَّيِّئَاتِ** തിന്മകളെ **يَوْمَئِذٍ** നീ ആരെ(യാതൊരുത്തനെ) **فَقَدَرِ حَسَنَةً** എന്നാൽ നീ അവന് കരുണ ചെയ്തു **وَذَلِكَ هُوَ** അതുതന്നെയാണ്താനും **الْفَوْزُ** ഭാഗ്യം, വിജയം, നേട്ടം **الْعَظِيمُ** മഹത്തായ, വമ്പിച്ച

അർശ് (العَرْش) എന്നാൽ സിംഹാസനം, രാജകീയ പീഠം എന്നൊക്കെ വാക്കർത്ഥം. അല്ലാഹുവിന്റെ അർശ് എങ്ങിനെയുള്ളതാണെന്ന് നമുക്കറിവില്ല. അതിനെ വഹിക്കുന്ന മലക്കുകൾ ഏതാണ്. എങ്ങിനെയാണ്. എന്തിനുവേണ്ടിയാണ് അവരത് വഹിക്കുന്നത് എന്നും നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. കീയാമത്തുനാളിൽ എട്ടു പേരായിരിക്കും അർശ് വഹിക്കുക എന്ന് സൂറത്തുൽ ഹാക്കാഃയിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. **(وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ - الحاقة)** ഇത് പോലെയുള്ള അദ്യശ്യകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു കൂർആനിലോ, നബി ﷺ ഹദീഥിലോ പ്രസ്താവിച്ചു കണ്ടതിനപ്പുറം-നമ്മുടെ യുക്തികൊണ്ടോ ബുദ്ധികൊണ്ടോ ഒന്നും അനുമാനിക്കുവാനും, രൂപപ്പെടുത്തുവാനും നിവൃത്തിയില്ല. നാം പരിപൂർണ്ണമായും അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അവയുടെ ബാഹ്യർത്ഥം കൊണ്ട് മനസ്സമാധാനപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അവയുടെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെയും, വിശദീകരണങ്ങളെയും അല്ലാഹുവിലേക്ക് വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചിലർ ചെയ്യാറുള്ളതുപോലെ എന്തെങ്കിലും വ്യാഖ്യാനം നൽകി തൃപ്തിപ്പെടുകയോ മറ്റു ചിലരെപ്പോലെ അതെല്ലാം വെറും അലങ്കാര പ്രയോഗങ്ങളും ഉപമകളുമാക്കി തള്ളിക്കളയുകയോ ചെയ്യാൻ നാം മുതിരുന്നില്ല.

അർശിന്റെ വാഹകൻമാരായ മലക്കുകൾ, മലക്കുകളിൽവെച്ച് ഉയർന്ന പദവിയുള്ളവരാണെന്ന് പൊതുവിൽ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അവരും അർശിന്റെ ചുറ്റുപാടിലുള്ള മലക്കുകളും അല്ലാഹുവിന് നിത്യേന സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, അവർ സത്യവിശ്വാസികളുടെ പാപമോചനത്തിനും, ഗുണത്തിനും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുവെന്നുമാണല്ലോ അല്ലാഹു ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ ചുരുക്കം. അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുന്നതിൽ മലക്കുകൾക്ക് ക്ഷീണവും കൃഷ്ണവും ബാധിക്കുകയില്ലെന്നും, അവർ രാവു പകലും തളരാതെ തസ്ബീഹു നടത്തുന്നുവെന്നും സൂറത്തുൽ അൻബിയാത്ത് 19, 20 ലും, സൂ: ഫുസ്സിലത്ത് 38 ലും, സൂ: അഅ്റാഫ് 206 ലും കാണാം. ഹംദ്, തസ്ബീഹ് മുതലായ സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

മലക്കുകളും മനുഷ്യരും തമ്മിലും, ആത്മീയലോകവും ഭൗതികലോകവും തമ്മിലും നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ചില അദ്യുശ്യബന്ധങ്ങളുണ്ടെന്നും, മനുഷ്യന്റെ മോക്ഷത്തിൽ മലക്കുകൾക്കും താല്പര്യമുണ്ടെന്നും ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണ്. സൂ: ശുറാ 5 ൽ പറയുന്നു: **وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَن فِي الْأَرْضِ - الشورى : 5** (മലക്കുകൾ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് തസ്ബീഹ് നടത്തുകയും, ഭൂമിയിലുള്ളവർക്ക്വേണ്ടി പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുന്നു) കൂടാതെ, മനുഷ്യരെ കാത്തു രക്ഷിക്കുക, അവരുടെ നന്മതിന്മകളെ രേഖപ്പെടുത്തുക, അവരിൽ സൽപ്രേരണകൾ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുക, അല്ലാഹുവിന്റെ ഉത്തരവനുസരിച്ച് ഭൂമിയിൽ ചില കാര്യങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുക എന്നിങ്ങിനെ പല നിലക്കും മലക്കുകൾക്ക് ഭൂലോകവുമായി ബന്ധമുണ്ട്. പല ക്വർആൻ വചനങ്ങളിൽനിന്നും നബി വചനങ്ങളിൽ നിന്നും ഇതു മനസ്സിലാക്കാം. അതിന്റെയെല്ലാം യഥാർത്ഥ രൂപമെന്താണെന്നു നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഭൗതിക കാഴ്ചപ്പാടു മാത്രമുള്ളവർക്ക് ഇതെല്ലാം നേർക്കുനേരെ ശരിവെക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കുകയില്ലെങ്കിലും, യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ഇതൊന്നും നിരസിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇതിനുമുമ്പ് (32:11; 35:1 മുതലായ) ചില വചനങ്ങളിൽ ചിലതെല്ലാം നാം കണ്ടുവല്ലോ. എന്നിയും ചില വിവരങ്ങൾ താഴെ വരുന്നതാണ്. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** ചില ഹദീഥുകൾ ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു :

1. 'ജമാഅത്ത്' (സംഘം ചേർന്നുള്ള) നമസ്കാരത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിന്റെ പുണ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഒരു ഹദീഥിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാണ് : ഒരാൾ നല്ല പോലെ വുദ്യ (ചെറിയ ശുദ്ധി) എടുത്തു നമസ്കാരത്തെ മാത്രം ഉന്നംവെച്ച് പള്ളിയിലേക്ക് പോയാൽ അയാളുടെ ഓരോ കാലടി വെക്കുന്നതിനും അയാൾക്കു പ്രതിഫലം ലഭിക്കും. അയാൾ വുദ്യ നഷ്ടപ്പെടാതെ നമസ്കാരസ്ഥലത്തായിരിക്കുമ്പോൾ മലക്കുകൾ അയാൾക്ക് ഗുണത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. (ബു; മു)
2. എല്ലാ ദിവസവും രണ്ടു മലക്കുകൾ ഭൂമിയിൽ വന്ന് അവരിലൊരാൾ **اللهم اعط منفقًا خلفًا** (അല്ലാഹുവേ, ധനം ചിലവഴിക്കുന്നവനു നീ പകരം നൽകേണമേ) എന്നും മറ്റൊരാൾ **اللهم اعط ممسكًا تلفًا** (അല്ലാഹുവേ ധനം ചിലവഴിക്കാതെ പിടിച്ചുവെക്കുന്നവന് നാശം-നഷ്ടം-നൽകേണമേ!) എന്നും പറയുന്നതാണ് (ബു; മു;)
3. ഒരാൾ തന്റെ സഹോദരന്റെ അഭാവത്തിൽ അവനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോഴൊക്കെ അവനിൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട മലക്ക്; പ്രാർത്ഥനക്ക് ഉത്തരം ലഭിക്കട്ടെ എന്നും, നിനക്കും അതേമാതിരി ലഭിക്കട്ടെ എന്നും **(أَمِينَ وَلَكَ الْمَثَل)** പറയാതിരിക്കയില്ല (മു.)

4. സംഘം ചേർന്നു നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ (സൂ: ഫാതിഹ: കഴിഞ്ഞശേഷം) ഇമാമിന്റെ ഒന്നിച്ചു ആമീൻ പറയേണ്ടതാണ്. കാരണം, അപ്പോൾ, മലക്കുകളും ആമീൻ പറയുന്നതായിരിക്കും.... (ബു. മു.)

5. മനുഷ്യനിൽ, പിശാചിനും മലക്കിനും ഓരോ പ്രകാരത്തിലുള്ള പ്രവേശനം (പ്രചോദനം നൽകൽ) ഉണ്ട്. പിശാചിന്റേത് തിൻമയെ സംബന്ധിച്ച വാഗ്ദാനവും, യഥാർത്ഥത്തെ വ്യാജമാക്കലുമായിരിക്കും. മലക്കിന്റെതാകട്ടെ. നൻമയെക്കുറിച്ചുള്ള വാഗ്ദാനവും, യഥാർത്ഥത്തെ സത്യമാക്കലുമായിരിക്കും. ആർക്കെങ്കിലും ഇത്-മലക്കിന്റേത്-അനുഭവപ്പെട്ടാൽ അവൻ അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. മറ്റേത്-പിശാചിന്റേത്-അനുഭവപ്പെട്ടാൽ അവൻ പിശാചിൽനിന്നും അല്ലാഹുവിനോട് ശരണം തേടിക്കൊള്ളട്ടെ. (തി.)

6. നിങ്ങളിൽ ഒരാൾക്കുംതന്നെ, ജിന്നുകളിൽനിന്നുള്ള (പിശാചാകുന്ന) ഒരു തുണയും, മലക്കുകളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു തുണയും ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയില്ല (മു.)

ഇതുപോലെയുള്ള കുറെ ഉദാഹരണങ്ങൾ എടുത്തു കാട്ടുകൊണ്ട് ശൈഖ് ശാഹ്വലിയൂല്ലാഹിദ്ദഹ്ലവി (റ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയുടെ രത്നച്ചുരുക്കം ഇവിടെ അറിയുന്നത് നന്നായിരിക്കും. മതത്തിൽ പരസ്യമായി അറിയപ്പെട്ട ചില കാര്യങ്ങളാണിവ എന്ന് ഉണർത്തിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറയുന്നു : ‘ശ്രേഷ്ഠൻമാരും, അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ പ്രത്യേക സ്ഥാനമുള്ളവരുമായ ചില അടിയാന്മാരുണ്ട്. മനസ്സിനെ പരിശുദ്ധമാക്കുകയും, ജനങ്ങളെ സംസ്കരിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് വേണ്ടി അവർ പ്രാർത്ഥിക്കും. ആ പ്രാർത്ഥനകൾ അവർക്ക് ബർക്കത്തുകൾ (അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ആശീർവാദങ്ങളും അഭിവൃദ്ധിയും) വരുവാൻ കാരണമാകുന്നു. അല്ലാഹുവോട് അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയും, കൃഴപ്പമുണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ അവർ ശപിക്കുകയും ചെയ്യും. അത് അവരുടെ മനസ്സിൽ വേദവും, ദുഃഖവും ഉണ്ടാകുവാനും, സമുദായത്തിന് അവരോട് വെറുപ്പു വരുവാനും കാരണമായേക്കുന്നതാണ്. ആ അടിയാൻമാർ (മലക്കുകൾ) അല്ലാഹുവിനും അവന്റെ അടിയാൻമാർക്കും (മനുഷ്യർക്കും) ഇടയിലുള്ള ഒരു തരം ദൂതൻമാരാണ്. മനുഷ്യ ഹൃദയങ്ങളിൽ നല്ല വിചാരം തോന്നുവാൻ അവർ കാരണമായിത്തീരുന്നതായിരിക്കും. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സമയത്തും, സ്ഥലത്തും അവർ സമ്മേളിക്കാറുണ്ട്. ആ നിലക്ക് അവർക്ക് **الرفيق الاعلى، الملا الاعلى، الندي الاعلى** (ഉന്നത സദസ്സ്, ഉന്നത സമൂഹം, ഉന്നത സുഹൃത്തുക്കൾ) എന്നൊക്കെ പറയപ്പെടുന്നു. ഉൽകൃഷ്ടരായ മനുഷ്യാത്മാക്കൾക്കും, അവർക്കും തമ്മിൽ ചില ബന്ധങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും’ **(من حجة الله البالغة)** ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, നമ്മുടെ നന്മക്കുവേണ്ടി നമ്മുടെ ബാഹ്യദൃഷ്ടിക്കും ബുദ്ധിക്കും അതീതമായി ചില അദൃശ്യകാരണങ്ങളും അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചു നിയന്ത്രിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

മലക്കുകൾ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് വേണ്ടി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ ദീർഘമായ പ്രാർത്ഥനയിലെ വാക്യങ്ങൾ മനസ്സിരുത്തി ആലോചിച്ചു നോക്കുക ! സത്യവിശ്വാസികളെയും, അവരുടെ കുടുംബങ്ങളെയും, സ്വർഗത്തിൽ ഒന്നിച്ചു ചേർക്കുന്നതുവരെയുള്ള പല കാര്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടി അവർ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഗുണത്തിലും നൻമയിലും അവർക്കുള്ള ആരമാർത്ഥമായ താൽപര്യത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, ഒരു സംഗതി ഇവിടെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളെയും അവരുടെ കുടുംബങ്ങളെയും എന്നു പറയാതെ, കുടുംബങ്ങളിൽ നന്നായി

തീർന്നവരെയും (ومن صلح) എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഓരോരുത്തനും ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങൾക്ക് അവനവൻ മാത്രമാണ് ഉത്തരവാദി എന്നും, ഒരാളുടെ നന്മകൊണ്ട് മറ്റൊരാൾക്ക് മോക്ഷം ലഭിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതാണ് അതിന് കാരണം. ഇത് കുർആൻ ആവർത്തിച്ചു പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മൗലിക തത്വമാണല്ലോ. അപ്പോൾ, സ്വന്തം നന്മകൊണ്ട് തന്നെ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടാകുന്ന കുടുംബാംഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചാണ്-അഥവാ സ്വർഗ പ്രവേശത്തിന് അർഹരല്ലാത്ത അംഗങ്ങളെ സത്യവിശ്വാസികളോടൊപ്പം സ്വർഗസ്ഥരാക്കണമെന്നല്ല-ഈ പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. കുടുംബങ്ങൾ പരസ്പരം സന്തോഷത്തിലും, നിത്യസമ്പർക്കത്തിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുവാനുള്ള സാഹചര്യം അവർക്ക് സ്വർഗത്തിലും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നായിരിക്കും അതിന്റെ താൽപര്യം. പക്ഷേ, അംഗങ്ങൾ തമ്മിലുണ്ടായേക്കാവുന്ന സ്ഥാന പദവികളുടെ ഏറ്റക്കുറവുകൾ അതിനു തടസ്സമാരാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം, താഴേ കിടയിലുള്ളവരെ മേലേ കിടയിലുള്ളവരുടെ പദവിയിലേക്ക് അല്ലാഹു-അവന്റെ ഔദാര്യംകൊണ്ട്-ഉയർത്തിക്കൊടുത്തേക്കാം **اللّٰهُ اعْلَمُ**

അല്ലാഹു പറയുന്നു :

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ ۚ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ - الطور : 21

(വിശ്വസിക്കുകയും, സത്യവിശ്വാസത്തോടെ തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങൾ തങ്ങളെ പിൻതുടരുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർക്ക് അവരുടെ സന്താനങ്ങളെ നാം അവരോട് ചേർത്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്. അവരുടെ കർമ്മങ്ങളിൽ നിന്ന് യാതൊന്നും തന്നെ നാം അവർക്ക് കുറവു വരുത്തുന്നതുമല്ല. എല്ലാ മനുഷ്യനും അവനവൻ സമ്പാദിച്ചുണ്ടാക്കിയതിന് പണയമാകുന്നു. (സു:തുർ) അല്ലാഹു നമ്മെയും, നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കൾ, സന്താനങ്ങൾ, ഭാര്യഭർത്താക്കൾ മുതലായവരെയും സ്വർഗത്തിൽ ഒരുമിച്ചു ചേരുന്ന സൽഭാഗ്യവാൻമാരിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ ആമീൻ.

വിഭാഗം - 2

﴿10﴾ അവിശ്വസിച്ചവരോട് വിളിച്ചുപറയപ്പെടും: നിശ്ചയമായും (നിങ്ങളോട്) അല്ലാഹുവിനുള്ള ക്രോധം, നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളോടുതന്നെയുള്ള ക്രോധത്തെക്കാൾ വലുതാണ്-(കാരണം) സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കപ്പെടുമ്പോൾ നിങ്ങൾ (അത് നിരസിച്ചു) അവിശ്വസിക്കുകയായിരുന്നു.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾

﴿10﴾ നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ **يُنَادَوْنَ** അവരോട് വിളിച്ചുപറ

യപ്പെടും لَمَقْتُ اللَّهِ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റെ ക്രോധം أَكْبَرُ കൂടുതൽ വലുതാണ് مِنْ مَفْتَبِكُمْ നിങ്ങളുടെ ക്രോധത്തെക്കാൾ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളോട്, നിങ്ങളോട് തന്നെ إِذْ دَعَوْنَا നിങ്ങൾ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നപ്പോൾ إِلَى الْإِيمَانِ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്ക് فَتَكْفُرُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചിരുന്നു.

കിയാമത്ത്നാളിലെ ശിക്ഷകൾ അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ, അതിനു ഇടവരുത്തിയതിൽ അവർക്ക് തങ്ങളോട്തന്നെ കഠിനമായ കോപവും വെറുപ്പും തോന്നുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്ന് അപ്പോൾ പറയപ്പെടുന്നതാണിത്. സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നപ്പോൾ നിങ്ങളുതു നിരസിച്ചതിൽ അല്ലാഹുവിന് നിങ്ങളോടുള്ള കോപം ഇതിലും വലുതാണ്. അന്ന് സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാത്തതിന്റെ ഫലമാണ് ഇതെല്ലാം ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നത്.

﴿11﴾ അവർ പറയും: ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഞങ്ങളെ നീ രണ്ടു പ്രാവശ്യം മരണപ്പെടുത്തി; രണ്ടു പ്രാവശ്യം ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ, ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ ഞങ്ങൾ (ഇതാ) ഏറ്റു പറഞ്ഞു: എനി, (ഇവിടെനിന്ന്) ഒന്ന് പുറത്ത്പോകേണ്ടതിലേക്ക് വല്ല മാർഗവും ഉണ്ടോ?!

قَالُوا رَبَّنَا أَمَتْنَا اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا
 اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى
 خُرُوجٍ مِّن سَبِيلٍ ﴿١١﴾

﴿11﴾ അവർ പറയും رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ أَمَتْنَا നീ ഞങ്ങളെ മരണപ്പെടുത്തി اثْنَتَيْنِ രണ്ടു പ്രാവശ്യം وَأَحْيَيْتَنَا നീ ഞങ്ങളെ ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു اثْنَتَيْنِ രണ്ടു പ്രാവശ്യം فَاعْتَرَفْنَا എന്നാൽ (ഇപ്പോൾ)ഞങ്ങൾ ഏറ്റു പറഞ്ഞു, കുറ്റസമ്മതം ചെയ്യുന്നു فَهَلْ ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി ആകയാൽ ഉണ്ടോ إِلَى خُرُوجٍ ഒരു പുറത്തുപോക്കിന് (ഒന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാൻ) مِّن سَبِيلٍ വല്ലമാർഗവും, വഴിയും

ആദ്യം നിർജ്ജീവാവസ്ഥയിലായിരുന്നശേഷം ഞങ്ങൾ ജീവികളായിത്തീർന്നു, വീണ്ടും നിർജ്ജീവാവസ്ഥയിലേക്ക് മടങ്ങി. അഥവാ മരണപ്പെട്ടു. വീണ്ടും രണ്ടാമതും ജീവിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്ന തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്ക് തികച്ചും ബോധ്യമായി. അത് ഞങ്ങൾ ഇതാ ഏറ്റു പറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട് ഐഹികജീവിതത്തിലേക്ക് ഒന്നുകൂടി മടങ്ങി നല്ലവരായിത്തീരുവാൻ ഞങ്ങൾക്ക് അവസരം തന്നെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു എന്നു സാരം.

﴿12﴾ അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം വിളിച്ച് (ചുറ്റും) പ്രാർത്ഥിക്കപ്പെട്ടാൽ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചു വന്നതുകൊണ്ടാണ് അത്. അവനോട് പങ്കുചേർക്ക

ذَٰلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ
 كَفَرْتُمْ ۗ وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ ۖ تَوَمَّنُوا ۚ

പ്പെടുകയാണങ്കിലോ, നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. [ഇതാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഈ അനുഭവത്തിന് കാരണം] എന്നാൽ, (ഇപ്പോൾ) വിധികർഷിക്കൽ, ഉന്നതനും മഹാനുമായ അല്ലാഹുവിന് (അധികാരപ്പെട്ടത്) ആകുന്നു.

فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٢﴾

﴿13﴾ തന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചു തരുകയും, ആകാശത്തുനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് (മഴമൂലം) ആഹാരം ഇറക്കിത്തരുകയും ചെയ്യുന്നവനത്രെ അവൻ. (അല്ലാഹുവിലേക്ക് ഭക്തിപ്പെട്ടു)മടക്കം കാണിക്കുന്നവരല്ലാതെ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നില്ല.

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّل لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾

﴿14﴾ ആകയാൽ, മതം [അഥവാ കീഴ്വണക്കം] അല്ലാഹുവിന് (മാത്രം) നിഷ്കളങ്കമാക്കിക്കൊണ്ട് നിങ്ങൾ അവനെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ, അവിശ്വാസികൾക്ക് (അത്) അത്യപ്തിയായിരുന്നാലും ശരി.

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾

﴿12﴾ وَحُدَّهُ അത് بِأَنَّهُ ഇതുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹുവിളിക്കപ്പെട്ടാൽ അവനെമാത്രം കَفَرْتُمْ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കും അവനോട് പങ്ക് ചേർക്കപ്പെടുന്ന പക്ഷം تَوَمَّنُوا നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യും فَالْحُكْمُ എന്നാൽ (ഇനി) വിധി, കല്പന لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ് الْعَلِيِّ ഉന്നതനായ الْكَبِيرِ വലിയ (മഹാനായ) ﴿13﴾ അവൻ الَّذِي يُرِيكُمْ നിങ്ങൾക്ക് കാട്ടിത്തരുന്നവനത്രെ آيَاتِهِ തന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ وَمَا يَتَذَكَّرُ നിങ്ങൾക്ക് ഇറക്കിത്തരുകയും ചെയ്യുന്നു وَمِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന് رِزْقًا ആഹാരം وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا അല്ലാതെ مَنْ يُنِيبُ വിനയപ്പെടുന്ന (ഭക്തിപ്പെട്ടു) മടങ്ങുന്നവർ ﴿14﴾ فَادْعُوا اللَّهَ ആകയാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ വിളിക്കുവിൻ مُخْلِصِينَ لَهُ അവനു നിഷ്കളങ്കമാക്കി(മാത്രമാക്കി)കൊണ്ട് الدِّينَ മതം, അനുസരണം, കീഴ്വണക്കം وَلَوْ كَرِهَ വെറുത്താലും (അത്യപ്തിപ്പെട്ടാലും) ശരി الْكَافِرُونَ അവിശ്വാസികൾ

ഇമാം തിർമുദി(റ) യും മറ്റും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീഥിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുണ്ട് : 'നിങ്ങൾ ഉത്തരം കിട്ടുമെന്ന് ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനോട് ദുആ ചെയ്യണം (പ്രാർത്ഥിക്കണം) ബോധരഹിതവും ശ്രദ്ധയില്ലാത്തതുമായ ഹൃദയത്തിൽനിന്നുള്ള

പ്രാർത്ഥനക്ക് അല്ലാഹു ഉത്തരം നൽകുകയില്ല എന്ന് നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞേക്കുക.

﴿15﴾ പദവികൾ ഉയർന്നവനാണ്, അർശിന്റെ [സിംഹാസനത്തിന്റെ] ഉടമസ്ഥനാണ് (അവൻ). തന്റെ അടിയാൻമാരിൽനിന്ന് താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് തന്റെ കല്പനയാകുന്ന ആത്മാവ് (അഥവാ ജീവൻ) അവൻ ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നു; പരസ്പരം കണ്ടു മുട്ടുന്ന ദിവസത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം താക്കീതു നൽകുവാൻ വേണ്ടി;

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٥﴾

﴿16﴾ അതായത്, അവർ [ജനങ്ങൾ] വെളിക്ക് വരുന്ന ദിവസം, അവരിൽനിന്ന് യാതൊരു കാര്യവും അല്ലാഹുവിന് (അജ്ഞാതമായി) മറഞ്ഞു പോകുന്നതല്ല, അന്ന് ആർക്കാണ് രാജാധിപത്യം?! ഏകനായ, സർവ്വാധിപതിയായ അല്ലാഹുവിന് തന്നെ!

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

﴿15﴾ ഉയർന്നവനാണ് പദവികൾ ذُو الْعَرْشِ അർശുജ്ജവനാണ്, അർശിന്റെ ഉടമസ്ഥനാണ് يُلْقِي അവൻ ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നു الرُّوحَ ആത്മാവ്, ജീവൻ مِنْ أَمْرِهِ അവന്റെ കല്പനയാൽ, കല്പനയാകുന്ന, കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് عَلَى مَنْ يَشَاءُ അവ നുദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് مِنْ عِبَادِهِ തന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്ന് لِيُنذِرَ അദ്ദേഹം താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പ്) നൽകുവാൻ يَوْمَ التَّلَاقِ പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടുന്ന ദിവസത്തെ ﴿16﴾ يَوْمَ هُمْ അവരാകുന്ന ദിവസം بَارِزُونَ വെളിക്കുവരുന്നവർ, പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നവർ لَا يَخْفَى മറയുകില്ല (അജ്ഞാതമാകുകയില്ല) عَلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന് شَيْءٌ യാതൊന്നും لِمَنِ الْمُلْكُ ആർക്കാണ് രാജത്വം, ആധിപത്യം الْيَوْمَ അന്ന് لِلَّهِ الْوَاحِدِ ഏകനായ അല്ലാഹുവിനാണ് الْقَهَّارِ സർവ്വാധികാരിയായ

ആത്മാവ്(الرُّوح) കൊണ്ട് ഇവിടെ വിവക്ഷ വഹ്യാകുന്ന ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളാകുന്നു. അത് ആത്മാക്കൾക്ക് ജീവൻ നൽകുന്നതാണല്ലോ. പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടുന്ന ദിവസം (يَوْمَ التَّلَاقِ) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, സൃഷ്ടികൾ (സ്രഷ്ടാവിനെയും, സമസ്ത സൃഷ്ടികൾ തമ്മെത്തമ്മിലും കണ്ടുമുട്ടുന്ന ദിവസം - കീയാമത്തുനാൾ- ആകുന്നു. എല്ലാവരും അന്ന് കബറുകളിൽ നിന്ന് വെളിക്കു വരുകയും മഹ്ശറിൽ വന്ന് സമ്മേളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا - إبراهيم : 21) അന്ന് പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ, യഥാർത്ഥമായോ നാമമാത്രമായോ - ഒന്നും തന്നെ - മറ്റാർക്കും യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള ആധിപത്യവും, അധികാരവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയുമില്ല. എല്ലാം സർവ്വാധിപതി

യായ ഏകനായ അല്ലാഹുവിന് മാത്രം.

നബിപ്രസ്താവിച്ചതായി അബൂഹുറയ്ഃ(റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു : കിയാമത്തുനാളിൽ അല്ലാഹു ഭൂമിയെ കയ്യിലെടുക്കും. ആകാശത്തെ വലങ്കയ്യിൽ ചുരുട്ടിപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്യും. പിന്നീട് പറയും : ഞാനത്രെ രാജാവ് ! ഭൂമിയിലെ രാജാക്കൾ എവിടെ ?! (أنا الملك أين ملوك الارض) (ബു. മു.) അല്ലാഹു ആകാശഭൂമികളെ കയ്യിൽ എടുക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞതിനെക്കുറിച്ച് കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായം 67-ാം വചനത്തിലും അതിന്റെ വിവരണത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചത് ഓർക്കുക.

﴿17﴾ അന്ന് എല്ലാ (ഓരോ) ആൾക്കും അവരവർ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചതനുസരിച്ച് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും, അന്ന് യാതൊരു അനീതിയും ഇല്ല. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വിചാരണ വേഗം നടത്തുന്നതാണ്.

الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

سَرِيعُ الْحِسَابِ

﴿17﴾ അന്ന് എല്ലാ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും എല്ലാ ആൾക്കും, ആത്മാവിനും, ദേഹത്തിനും بِمَا كَسَبَتْ അത് സമ്പാദിച്ച (പ്രവർത്തിച്ചുവെച്ച) തനുസരിച്ച് لَا ظُلْمَ അനീതിയേ ഇല്ല. അക്രമമില്ല الْيَوْمَ അന്ന് إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു سَرِيعُ വേഗതയുള്ള (വേഗം ചെയ്യുന്ന) വനാണ് الْحِسَابِ വിചാരണ, വിസ്താരം

അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതായി നബിഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. അബൂദർദ്(റ) നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: എന്റെ അടിയാൻമാരേ, എന്റെ സ്വന്തം പേരിൽ തന്നെ ഞാൻ അക്രമം നിരോധമാക്കിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കിടയിലും ഞാൻ അക്രമം നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അക്രമം ചെയ്യരുത്... എന്റെ അടിയാൻമാരേ, നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ മാത്രമാണുള്ളത്. (അവയെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് നടപടി എടുക്കപ്പെടുക) നിങ്ങളുടെ പേരിൽ അവയെ ഞാൻ കണക്കുവെക്കുന്നു. പിന്നീട് അവയെ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ (പ്രതിഫലം നൽകി) പൂർത്തിയാക്കിത്തരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആരെങ്കിലും നൻമകണ്ടാൽ, അവൻ അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. മറ്റു വല്ലതും കണ്ടാൽ അവൻ അവനെത്തന്നെയല്ലാതെ ആക്ഷേപിക്കാതിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ. (മുസ്ലിം) അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരാളുടെ വിചാരണകൊണ്ടു മറ്റൊരാളുടെ വിചാരണക്ക് തടസ്സം നേരിടുന്നതല്ല. വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടുന്നവരുടെ ആധിക്യംകൊണ്ട് സമയം ദീർഘിച്ചുപോകുന്നതുമല്ല.

﴿18﴾ (നബിയേ) അവർക്ക് (ആ) ആസന്ന സംഭവത്തിന്റെ ദിവസത്തെ കുറിച്ച് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുക : അതായത്, (അവർ) ശ്വാസം അടക്കി പിടിച്ചവരായിക്കൊണ്ടു ഹൃദയങ്ങൾ

وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظْمِينَ مَا

തൊണ്ടക്കുഴികളുടെ അടുത്തെത്തുന്ന അവസരം. അക്രമികൾക്ക് യാതൊരു ഉറ്റ ബന്ധവും ഇല്ല; അനുസരിക്കപ്പെടുന്ന (സ്വീകാര്യനായ) ഒരു ശുപാർശകനും ഇല്ല.

لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ

يُطَاعُ

﴿19﴾ ചതിക്കണ്ണുകളെക്കൊണ്ടു നോട്ടങ്ങളെപെയ്തും, ഹൃദയങ്ങൾ മറച്ചുവെക്കുന്നതിനെയും അവൻ [അല്ലാഹു] അറിയുന്നു.

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي

الصُّدُورُ

﴿18﴾ وَأَنْذِرْهُمْ അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പു (താക്കീത്) നൽകുക. يَوْمَ الْآزِفَةِ ആസന്ന സംഭവത്തിന്റെ (അടുത്തുണ്ടാകുന്ന വിപത്തിന്റെ) ദിവസത്തെക്കുറിച്ച് إِذِ الْقُلُوبُ أَلْفُتُ അതായത് ഹൃദയങ്ങളാകുമ്പോൾ لَدَى الْحَنَاجِرِ തൊണ്ടക്കുഴികളുടെ അടുക്കൽ كَاظِمِينَ ശ്വാസം (വീർപ്പ്) അടക്കിക്കൊണ്ട്, സങ്കടം നിറഞ്ഞവരായി مَا لِلظَّالِمِينَ അക്രമികൾക്കില്ല مِنْ حَمِيمٍ ഒരു ഉറ്റ ബന്ധുവും, ചങ്ങാതിയും وَلَا شَفِيعٍ ഒരു ശുപാർശകനുമില്ല يُطَاعُ അനുസരിക്കപ്പെടുന്ന ﴿19﴾ يَعْلَمُ അവൻ അറിയുന്നു خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ ചതിക്കണ്ണുകളെ (കള്ളനോട്ടങ്ങളെ) وَمَا تُخْفِي മറച്ചു(ഒളിച്ചു)വെക്കുന്നതും الصُّدُورِ നെഞ്ഞുകൾ(ഹൃദയങ്ങൾ)

يَوْمَ الْآزِفَةِ (ആസന്ന സംഭവത്തിന്റെ ദിവസം) എന്നു പറഞ്ഞത് കീയാമത്തുനാളിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ആസന്നഭാവിയിൽ ഉറപ്പായും വരാനിരിക്കുന്ന മഹാ വിപത്തായതുകൊണ്ടാണ് അതിന് ഈ പേർ നൽകിയിരിക്കുന്നത്. أَقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ (അന്ത്യഘട്ടം അടുത്തത്തി) أَقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ (ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ വിചാരണ സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു) أَزِفَتْ الْآزِفَةُ (ആസന്ന സംഭവം ആസന്നമായി) എന്നൊക്കെ ചില സൂറത്തുകളിലെ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് ഇതു മനസ്സിലാക്കാം. അന്ന് ഭയത്തിന്റെയും പരിഭ്രമത്തിന്റെയും കാഠിന്യം നിമിത്തം ഹൃദയങ്ങൾ തൊണ്ടക്കുഴിയിൽ വരുകയും, സംസാരിക്കാനോ, ശ്വാസം വിടുവാനോ കഴിയാതെ കൂഴങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.

നോക്കിക്കാണുവാൻ പാടില്ലാത്തതിലേക്ക് മറ്റുള്ളവർ അറിയാതെ തക്കത്തിൽ ദൃഷ്ടി പതിക്കുന്നതും, ആരെയും അറിയിക്കാതെ മനസ്സിൽ ഗൂഢമായി ഒളിച്ചുവെക്കുന്ന വിഷയവും അടക്കം, ചെറുതും വലുതുമായ എല്ലാ രഹസ്യങ്ങളും അല്ലാഹു അറിയുന്നു. അന്യവീടുകളിൽവെച്ചോ, വഴികളിൽവെച്ചോ സൗന്ദര്യവതികളായ സ്ത്രീകളെ കണ്ടു മുട്ടുമ്പോൾ, മറ്റുള്ളവരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടേക്കുമെന്നു കണ്ടാൽ അങ്ങോട്ടു നോക്കാതെ കണ്ണടക്കുകയും, അവർ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ലെന്ന് കണ്ടാൽ ദൃഷ്ടി പതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് കള്ളനോട്ടത്തി (خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ) നും, മറ്റുള്ളവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽനിന്ന് മറഞ്ഞു സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നപക്ഷം അവരുമായി ദുർവൃത്തി ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശ്യം വെക്കുന്നത് ഹൃദയങ്ങൾ മറച്ചുവെക്കുന്നതി (وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ) നും ഉദാഹരണമായി ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (റ) മുതലായവർ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (ابن أبي حاتم وغيره)

﴿20﴾ അല്ലാഹു യഥാർത്ഥ(ന്യായ) പ്രകാരം തീരുമാനം നടത്തുന്നു. അവനു പുറമെ അവർ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥി) ക്കുന്നവരാകട്ടെ, യാതൊന്നും തന്നെ തീരുമാനിക്കുകയില്ല. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുതന്നെയാണ് (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും കണ്ടറിയുന്നവനുമായുള്ളവർ.

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
 مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ إِنَّ
 اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾

വിഭാഗം - 3

﴿21﴾ ഇവർ ഭൂമിയിൽ സഞ്ചരിക്കാറില്ലേ, അപ്പോൾ ഇവർക്കു കാണാമല്ലോ, ഇവരുടെ മുഖ്യങ്ങളായിരുന്നവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയാണുണ്ടായതെന്ന്! ശക്തിയിലും, ഭൂമിയിലെ അവശിഷ്ടങ്ങളിലും (അഥവാ കാല്പാടുകളിലും) ഇവരെക്കാൾ ഉറക്കേറിയവർ അവരായിരുന്നു. എന്നിട്ട് അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം അല്ലാഹു അവരെ പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു). അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് അവരെ തടു(ത്തു രക്ഷി)ക്കുന്ന ഒരാളും അവർക്ക് ഉണ്ടായതുമില്ല.

﴿٢١﴾ أَوْلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا
 كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ
 قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً
 وَءَاثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
 بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ

وَاقٍ ﴿٢١﴾

﴿22﴾ അത്, അവരുടെ അടുക്കൽ അവരുടെ റസൂലുകൾ [ദൈവദൂതൻമാർ] തെളിവുകളുമായി ചെല്ലാറുണ്ടായിരുന്നു, എന്നിട്ടവർ അവിശ്വസിച്ചു എന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. അപ്പോൾ: അല്ലാഹു അവരെ പിടിച്ചു(ശിക്ഷിച്ചു). നിശ്ചയമായും അവൻ ശക്തനാണ്; പ്രതികാര(ശിക്ഷ)നടപടി കഠിനമായുള്ളവനാണ്.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
 إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾

﴿20﴾ وَاللَّهُ يَقْضِي അല്ലാഹു വിധി (തീരുമാനം) നടത്തുന്നു بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥം (മുറ, ന്യായം) അനുസരിച്ചു وَالَّذِينَ يَدْعُونَ അവർ വിളിക്കുന്നവരാകട്ടെ مِنْ دُونِهِ അവനു പുറമെ

അവർ വിധിക്കുകയില്ല **بِشَيْءٍ** യാതൊന്നും **إِنَّ اللَّهَ** നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു **لَا يَقْضُونَ** **(21)** അവൻ തന്നെയാണ് കേൾക്കുന്നവൻ **هُوَ السَّمِيعُ** കണ്ടറിയുന്നവൻ **أُولَئِكَ يَسِرُوا** അവർ (ഇവർ)സഞ്ചരിക്കാറില്ലേ, നടന്നിട്ടില്ലേ **فِي الْأَرْضِ** ഭൂമിയിൽ **عَاقِبَةُ الَّذِينَ** അപ്പോൾ ഇവർക്ക് കാണാം **كَيْفَ كَانَ** എങ്ങിനെ ആയി, ഉണ്ടായി **كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ** യാതൊരുവരുടെ പര്യവസാനം, കലാശം **كَانُوا هُمْ** ഇവരുടെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന **أَشَدَّ مِنْهُمْ** അവർ തന്നെയായിരുന്നു **أَشَدَّ مِنْهُمْ** ഇവരെക്കാൾ ഊക്കു(കാഠിന്യം) കൂടിയവർ **كَانُوا هُمْ** അവർ തന്നെയായിരുന്നു **أَشَدَّ مِنْهُمْ** ഇവരെക്കാൾ ഊക്കു(കാഠിന്യം) കൂടിയവർ **قُوَّةً** ശക്തിയിൽ, കഴിവാൽ **وَأَنْتَارًا** അവശിഷ്ടങ്ങളിലും (ശേഷിച്ച അടയാളങ്ങളിൽ) **فِي الْأَرْضِ** ഭൂമിയിൽ **فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ** എന്നിട്ട് അല്ലാഹു അവരെ പിടിച്ചു **بِأَذْنُوبِهِمْ** അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം **وَمَا كَانَ لَهُمْ** അവർക്കുണ്ടായതുമില്ല (ഇല്ലാതാനും) **مِنْ اللَّهِ** അല്ലാഹു വിൽ നിന്ന് **مِنْ وَاقٍ** ഒരു തടുക്കുന്ന(കാക്കുന്ന)വനും **(22)** **ذَلِكَ** അത് **بِأَنَّهُمْ** അവരാണെന്നതുകൊണ്ടാണ് **كَانَتْ تَأْتِيهِمْ** അവർക്കു വന്നിരുന്നു **رُسُلُهُمْ** അവരുടെ റസൂലുകൾ **فَكَفَرُوا** തെളിവുകളും കൊണ്ട് **بِالْبَيِّنَاتِ** അപ്പോൾ അവർ അവിശ്വസിച്ചു (അതുകൊണ്ടാണ്) **فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ** അപ്പോൾ അല്ലാഹു അവരെ പിടിച്ചു **إِنَّهُ** നിശ്ചയമായും അവൻ **قَوِيٌّ** ശക്തനാണ് **شَدِيدُ الْعِقَابِ** പ്രതികാര (ശിക്ഷ) കഠിനമായവനാണ്.

മുസാ നബി(അ)യുടെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുക്കളായിരുന്ന ഫിരഔൻ, ഹാമാൻ, ക്വാറൂൻ എന്നിവരുടെയും കഥയെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു നബി തിരുമേനിയെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും, സമാധാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

(23) തീർച്ചയായും, നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, സ്പഷ്ടമായ അധികാര പ്രമാണവുമായി നാം മുസായെ അയക്കുകയുണ്ടായി: **وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا** **وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ**

(24) ഫിരഔന്റെയും ഹാമാന്റെയും, ക്വാറൂന്റെയും അടുക്കലേക്ക്, എന്നിട്ട് അവർ പറഞ്ഞു ഒരു കള്ളവാദിയായ ജാലവിദ്യക്കാരൻ എന്ന് ! **إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ** **فَقَالُوا سَحِرٌ كَذَّابٌ**

(23) **وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا** തീർച്ചയായും നാം അയക്കുകയുണ്ടായി **مُوسَىٰ** മുസായെ **بِآيَاتِنَا** നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി **وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ** അധികാര പ്രമാണവും, അധികൃതരേഖയും **مُبِينٍ** പ്രത്യക്ഷമായ **(24)** **إِلَىٰ فِرْعَوْنَ** ഫിരഔന്റെ അടുക്കലേക്ക് **وَهَامَانَ وَقَارُونَ** ഹാമാന്റെയും, ക്വാറൂന്റെയും **فَقَالُوا** എന്നിട്ടവർ പറഞ്ഞു **سَحِرٌ** ജാലവിദ്യക്കാരൻ, ആഭിചാരി, **كَذَّابٌ** കള്ളവാദിയായ.

ഫിർഈന്റെ മന്ത്രിയായിരുന്ന ഹാമാനെയും, വമ്പിച്ച ധനികനും, ധിക്കാരിയുമായിരുന്ന ക്വാറുനെയും സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ ഇതിനുമുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്.

﴿25﴾ അങ്ങനെ, നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്നുള്ള യഥാർത്ഥവും കൊണ്ട് അവരുടെ അടുക്കൽ അദ്ദേഹം ചെന്നപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: അവന്റെ കൂടെ വിശ്വസിച്ചവരുടെ ആൺമക്കളെ നിങ്ങൾ കൊന്നുകളയുവിൻ; അവരിലുള്ള സ്ത്രീകളെ (കൊലപ്പെടുത്താതെ) ജീവിക്കുവാൻ വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. അവിശ്വാസികളുടെ ഉപായം വഴിപിഴവിലല്ലാതെ ഇല്ല. [അതു പാഴാകാതിരിക്കയില്ല]

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾

﴿25﴾ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം അവരിൽ ചെന്നപ്പോൾ യഥാർത്ഥവും കൊണ്ട് നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്ന് **اقْتُلُوا** അവർ പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തുവിൻ **أَبْنَاءَ الَّذِينَ** യാതൊരു കുട്ടരുടെ ആൺകുട്ടികളെ **آمَنُوا مَعَهُ** അവന്റെ കൂടെ വിശ്വസിച്ചവരുടെ **وَاسْتَحْيُوا** നിങ്ങൾ ജീവിക്കുമാറാക്കുക (ബാക്കിയാക്കുക)യും ചെയ്യുവിൻ **نِسَاءَهُمْ** അവരുടെ സ്ത്രീകളെ, പെണ്ണുങ്ങളെ **وَمَا** അല്ല (ഇല്ല) **كَيْدُ الْكَافِرِينَ** അവിശ്വാസികളുടെ ഉപായം, തന്ത്രം **إِلَّا فِي ضَلَالٍ** വഴിപിഴവിൽ (പാഴിൽ) അല്ലാതെ

മുസാ നബി(അ)യുടെ ജനനകാലത്ത് ഇസ്രാഇലിലുൾപ്പെട്ട ജനിക്കുന്ന ആൺകുട്ടികളെ യെല്ലാം കൊന്നൊടുക്കുവാൻ ഫിർഈൻ ചെയ്തിരുന്ന പ്രഖ്യാപനമല്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അതിനുശേഷം, മുസാ നബി(അ)ക്ക് പ്രവാചകത്വം കിട്ടിയപ്പോൾ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നത് തടയുവാൻവേണ്ടി പിന്നീട് അവൻ ചെയ്ത പ്രഖ്യാപനമാണ് ഇത്.

﴿26﴾ ഫിർഈൻ (വീണ്ടും) പറയുകയാണ്: എന്നെ വിട്ടേക്കുവിൻ [അനുവദിക്കുവിൻ]. ഞാൻ മുസായെ കൊലപ്പെടുത്തട്ടെ, അവൻ അവന്റെ രബ്ബിനെ വിളിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ! നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു; അവൻ നിങ്ങളുടെ മതം മാറ്റി മറിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അവൻ ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പം പുറപ്പെടുവിക്കുകയോ ചെയ്തേക്കുമെന്ന്!

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذُرِّيَّتِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ ۗ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾

﴿27﴾ മുസാ പറഞ്ഞു : (എന്നാൽ) ഞാൻ എന്റെ രബ്ബും നിങ്ങളുടെ രബ്ബു മായുള്ളവനോട് ന്യായ വിസ്താരത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത എല്ലാ അഹംഭാവികളിൽ നിന്നും ശരണം തേടുന്നു.

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي
وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ

بِيَوْمِ الْحِسَابِ

﴿26﴾ ഫിർഔൻ പറയുകയാണ്, പറഞ്ഞു ذُرِّيَّةً എന്നെ വിട്ടേക്കുവിൻ ഞാൻ കൊല്ലാം, കൊല്ലട്ടെ مُوسَىٰ മുസായെ وَابْنِ إِسْرَائِيلَ (പ്രാർത്ഥന)യും ചെയ്യട്ടെ رَبِّهِ അവന്റെ രബ്ബിനെ إِنِّي أَخَافُ നിശ്ചയം ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു അവാൻ മാറ്റിമറിക്കുന്നത് دِينِكُمْ നിങ്ങളുടെ മതം, ആചാരം أَوْ أَنْ يُطَهَّرَ അല്ലെങ്കിൽ അവൻ പുറപ്പെടുവിക്കുമെന്ന്, പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുമെന്ന് فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ كُفْرًا കൃഷ്ണം ﴿27﴾ മുസാ പറഞ്ഞു إِنِّي عُذْتُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ശരണം (രക്ഷ) പ്രാപിക്കുന്നു. എന്റെ رَبِّي നിങ്ങളുടെയും രബ്ബ് مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ എല്ലാ അഹംഭാവികളിൽ നിന്ന് لَا يُؤْمِنُ വിശ്വസിക്കാത്ത بِيَوْمِ الْحِسَابِ വിചാരണ (ന്യായവിസ്താര) ദിവസത്തിൽ

മുസാ കേവലം ഒരു ജാലവിദ്യാക്കാരൻമാത്രമാണ്. നമ്മുടെ എതിരാളി എന്ന നിലക്ക് അവനെ കൊലപ്പെടുത്തുന്നത് നമ്മുടെ അന്തസ്സിന് ചേർന്നതല്ല ; അതു തെറ്റാണെന്നു കരുതുക കാരണവുമാണ്; അതുകൊണ്ട് അവനെ കൊല്ലുന്നത് നന്നല്ല എന്നൊക്കെ ചിലർ ഫിർഔനെ ഉപദേശിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് എന്നെ വിട്ടേക്കിൻ, ഞാൻ മുസായെ കൊലപ്പെടുത്തട്ടെ (ذُرِّيَّةً أَوْ ابْنِ إِسْرَائِيلَ) എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞതെന്ന് കുർആൻ വ്യായാസം പഠിക്കാൻ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. ഒരു പക്ഷേ, ആരോ ചിലർ തന്നെ മുടക്കിയതുകൊണ്ടുമാത്രം താൻ മുസായെ കൊല്ലാതിരിക്കുകയാണെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കുവാൻ വേണ്ടി പറഞ്ഞതാണെന്നും വരാം. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും, മുസായെ അവന്റെ പുതിയ വാദവുമായി വിട്ടേക്കുന്നപക്ഷം തങ്ങളുടെ മതം അപകടത്തിലാണെന്നും, അവർ നാട്ടിൽ കുഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുമെന്നുമാണ് ഫിർഔൻ വധശിക്ഷക്ക് ന്യായം പറയുന്നത്. ഇത് ഒരർത്ഥത്തിൽ ശരിയുമാണ്. ശിർക്കും സ്വേച്ഛാധിപത്യവും നിഷ്കാസനം ചെയ്ത് പകരം തൗഹീദും, സദാചാരവും പ്രചരിപ്പിക്കുകയാണല്ലോ മുസാ നബി(അ)യുടെ ദൗത്യലക്ഷ്യം. അതു പ്രയോഗിക്കുന്നതോടെ നാട്ടിന്റെ സ്വഭാവം മാറുകയും ചെയ്യും. ഈ ലക്ഷ്യം പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ ഫിർഔൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ആയുധം, കയ്യടക്കം, അക്രമവുമാണെങ്കിൽ, അതിനെ ചെറുക്കുവാനുള്ള മുസാ (അ)യുടെ ആയുധം അല്ലാഹുവിനോടുള്ള സഹായാർത്ഥനയാകുന്നു. വയോദ്യമത്തിനെതിരിൽ ഈ വമ്പിച്ച ആയുധ പ്രയോഗം തന്നെയാണ് അദ്ദേഹം നടത്തിയതും. അതാണ് 27-ാം വചനത്തിൽ നാം കാണുന്നത്.

സത്യത്തിന് സഹായകനില്ലാതാവുകയില്ല (لا يعلم الحق ناصراً) എന്നൊരു പഴമൊഴിയുണ്ട്. അതുപോലെ - ഇതാ - ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു മാന്യൻ മുന്പോട്ട് വരുന്നു! നിഷ്പക്ഷമായും, വസ്തുനിഷ്ഠമായും കാര്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ആ വയോദ്യമത്തെ സധീരം ഗുണദോഷിക്കുന്നു:

വിഭാഗം - 4

﴿28﴾ ഫിർഔന്റെ ആൾക്കാരിൽ, തന്റെ വിശ്വാസം മറച്ചു വെച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു സത്യവിശ്വാസിയായ പുരുഷൻ പറഞ്ഞു: (ഹേ, കൂട്ടരേ,) ഒരു പുരുഷൻ എന്റെ രബ്ബ് അല്ലാഹുവാണെന്ന് എന്ന് പറയുന്നതിനാൽ നിങ്ങളുദ്ദേഹത്തെ കൊലചെയ്യുകയോ?! അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ രബ്ബിങ്കൽ നിന്നു തെളിവുകൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുമുണ്ട് (എന്നിട്ടും)! അദ്ദേഹം വ്യാജം പറയുന്നവനാണെങ്കിൽ, തന്റെ വ്യാജം തന്റെ മേൽ തന്നെ (ദോഷകരം) ആയിരിക്കുന്നതുമാണ്; അദ്ദേഹം സത്യം പറയുന്നവനാണെങ്കിലോ, നിങ്ങളോട് ദേഹം താക്കീതു ചെയ്യുന്ന ചിലതു നിങ്ങൾക്ക് ബാധിക്കുകയും ചെയ്യും. നിശ്ചയമായും അതിരു കവിഞ്ഞവനും, വ്യാജവാദിയുമായുള്ള ഒരുവനെ അല്ലാഹു സൻമാർഗത്തിലാക്കുന്നതല്ല.

﴿29﴾ എന്റെ ജനങ്ങളേ ! ഭൂമിയിൽ പ്രത്യക്ഷരായി (മികച്ച)ക്കൊണ്ടിരിക്കുമാറ് ഇന്നു നിങ്ങൾക്കാണ് രാജ്യമുള്ളത്, എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ ദണ്ഡന [ശിക്ഷ] നമുക്കുവന്നെങ്കിൽ അതിൽനിന്നു നമ്മെ ആർ സഹായിക്കും?! ഫിർഔൻ പറയുകയാണ്: ഞാൻ (നല്ലതെന്ന്) കാണുന്ന കാര്യമല്ലാതെ, നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ കാട്ടിത്തരുന്നില്ല; ശരിയായ (തന്റേടത്തിന്റെ) വഴിക്കല്ലാതെ ഞാൻ നിങ്ങളെ നയിക്കുന്നുമില്ല.

وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾

يَنْقَوْمَ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ ظَهْرَيْنِ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا ۗ قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾

﴿28﴾ **وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ** ഒരു പുരുഷൻ പറഞ്ഞു **يَكْتُمُ إِيمَانَهُ** സത്യവിശ്വാസിയായ ഫിർഔന്റെ ആൾക്കാരിൽപെട്ട **يَكْتُمُ** അദ്ദേഹം മറച്ചുവെച്ചിരുന്നു **إِيمَانَهُ** തന്റെ വിശ്വാസം **أَتَقْتُلُونَ** നിങ്ങൾക്കൊല്ലുകയോ **رَجُلًا** ഒരു പുരുഷനെ (മനുഷ്യനെ) **أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ** അയാൾ പറ

യുന്നതിനാൽ **رَبِّيَ اللَّهُ** എന്റെ രബ്ബ് അല്ലാഹുവാണ് എന്ന് **وَقَدْ جَاءَكُمْ** അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട് **بِالْبَيِّنَاتِ** തെളിവുകളും കൊണ്ട് **مِنْ رَبِّكُمْ** നിങ്ങളുടെ രബ്ബിനേക്കുറിച്ച് **وَإِنْ يَكُ** അദ്ദേഹം ആണെങ്കിൽ **كَادِبًا** കളവ്, (വ്യാജം) പറയുന്നവൻ **فَعَلَيْهِ** എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ തന്നെ **كَذِبُهُ** തന്റെ വ്യാജം **وَإِنْ يَكُ** അദ്ദേഹമാണെങ്കിൽ **صَادِقًا** സത്യം പറയുന്നവൻ **يُصِيبْكُمْ** നിങ്ങൾക്കു എത്തും , ബാധിക്കും **بَعْضُ الَّذِي** യാതൊന്നിൽ ചിലത് **يَعِدُّكُمْ** അദ്ദേഹം നിങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം (താക്കീതു) ചെയ്യുന്ന **إِنَّ اللَّهَ** നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു **لَا يَهْدِي** അവൻ നേർമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല **مَنْ** യാതൊരുവനെ **هُوَ** അവൻ **مُسْرِفٌ** അതിരുകവിഞ്ഞവനാണ് **كَذَّابٌ** കള്ളവാദിയാണ്, വ്യാജക്കാരനാണ് **﴿29﴾** **يَأْتُونَ** എന്റെ ജനങ്ങളെ **لَكُمْ** നിങ്ങൾക്കാണ്, നിങ്ങൾക്കുണ്ട് **الْمُلْكُ** രാജ്യം, ഭരണാധിപത്യം **الْيَوْمَ** ഇന്ന് **ظَاهِرِينَ** പ്രത്യക്ഷരായ (മികച്ച, വിജയികളായ) നിലക്ക് **فِي الْأَرْضِ** ഭൂമിയിൽ **فَمَنْ يَنْصُرُنَا** എന്നാൽ നമ്മെ ആർ സഹായിക്കും, നമ്മെ രക്ഷിക്കുന്നതാരാണ് **مِنْ بَأْسِ اللَّهِ** അല്ലാഹുവിന്റെ ദണ്ഡന(ശിക്ഷ)യിൽ നിന്ന് **إِنْ جَاءَنَا** അതു നമുക്ക് വന്നാൽ **قَالَ فِرْعَوْنُ** ഫിരഔൻ പറഞ്ഞു **مَا أُرِيكُمْ** ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് കാട്ടിത്തരുന്നില്ല **إِلَّا مَا** യാതൊന്നല്ലാതെ **أَرَى** ഞാൻ കാണുന്ന, അഭിപ്രായപ്പെടുന്ന **وَمَا أَهْدِيكُمْ** ഞാൻ നിങ്ങളെ നയിക്കുന്നുമില്ല **الْأَسْبِيلَ** വഴിക്കല്ലാതെ **الرَّشَادِ** ശരിയുടെ (തന്റേടത്തിന്റെ, നന്മയുടെ)

ഫിരഔന്റെ കക്ഷിയിൽപ്പെട്ട ഈ മാനുഷപുരുഷൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു സത്യവിശ്വാസിയാണ്. എങ്കിലും, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അദ്ദേഹം മുസാ നബി(അ)യിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന് - നിഷ്പക്ഷനായ ഒരു ഗുണകാംക്ഷി എന്ന നിലക്ക്-കാര്യങ്ങൾ കൂടുതൽ തുറന്നു കാണിക്കുവാൻ അവസരം ലഭിക്കുമല്ലോ. മുസാ (അ) സത്യവാദിയാണെന്ന് അദ്ദേഹം തീർത്തു പറഞ്ഞില്ലെങ്കിലും അതിലേക്കുള്ള സൂചനകൾ അദ്ദേഹം നൽകുന്നുണ്ട്. മുസാ (അ) സത്യവാദിയാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത പക്ഷം ഉണ്ടായേക്കുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുനോക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ഗൗരവപൂർവ്വം താക്കീതും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മനസ്സാക്ഷിയുള്ളവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്ക് തുളച്ചു ചെല്ലുവാൻ പോരുന്നതാണ് ആ പ്രസ്താവന. അതിന്റെ ഉൾക്കനം മനസ്സിലാക്കിയതുകൊണ്ടായിരിക്കണം ഫിരഔൻ-അദ്ദേഹത്തോട് കയർക്കുകയോ, തർക്കിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ-എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ നന്നായിത്തോന്നുന്നത് മാത്രമാണ് ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നതെന്നും, ഞാൻ നിങ്ങളെ ശരിയായ വഴിക്കു തന്നെയാണ് നയിക്കുന്നതെന്നും സൗമ്യ സ്വരത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്തിത്വത്തെയും, അവന്റെ രക്ഷാകർതൃത്വത്തെയും, നിഷേധിക്കുന്നവരായിരുന്നില്ല യഥാർത്ഥത്തിൽ ഫിരഔനും കൂട്ടരും എന്ന് ഈ പ്രസ്താവനയിൽനിന്നും മറ്റും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. പക്ഷേ, ധിക്കാരവും, അധികാരപ്രമത്തതയും നിമിത്തം മനസ്സാക്ഷിയെ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ സത്യത്തെ വാഗ്മൂലവും, പ്രവൃത്തിമൂലവും നിഷേധിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ക്രമേണ ഔദ്ധത്യം വർദ്ധിക്കുകയും, ഞാനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് വേറെ ഒരു ആരാധ്യനുള്ളതായി എന്നിരിക്കുന്നില്ല **(مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي)** എന്നും ഞാനാണ് നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും ഉന്നതനായ രബ്ബ്

(أَنَا رَبُّكُمْ الْأَعْلَى) എന്നും പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ അവൻ ചങ്കുറ്റം കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. സത്യം മനസ്സിലാവാത്തതുകൊണ്ടോ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ബോധ്യപ്പെടാത്തതുകൊണ്ടോ അല്ല, നേരെമറിച്ച് ധിക്കാരവും അഹങ്കാരവും കാരണം മനസ്സാക്ഷിയെ മറച്ചുവെച്ചതുകൊണ്ടാണ് ഫിർഔനും ജനതയും മുസാ നബി(അ)യെയും, തൗഹീദിനെയും നിഷേധിച്ചതെന്നു അല്ലാഹു വ്യക്തമായിത്തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. മുസാ നബി(അ)ക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരുന്ന ഒമ്പതു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചശേഷം അവരെപ്പറ്റി സു: നം 14 ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: **وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا** (തങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ അവയെ ദുഃഖമായി ഉറപ്പിച്ചിരിക്കെ അക്രമവും, പൊങ്ങച്ചവുമായിക്കൊണ്ട് അവരതിനെ നിഷേധിച്ചു)

മുസാ നബി(അ)യുടെ ജനത അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ, എന്റെ റബ്ബ് അല്ലാഹുവാണെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങൾ ഒരാളെ കൊലപ്പെടുത്തുകയാണോ എന്ന് അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു സത്യവിശ്വാസി ആക്ഷേപിച്ചതുപോലെ, നമ്മുടെ നബി തിരുമേനി(ﷺ)യുടെ ജനത തിരുമേനിയെ കൊല ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിച്ച അവസരത്തിൽ അതേ വാക്ക് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് തിരുമേനിയെ സഹായിച്ച ഒരു സത്യവിശ്വാസി ആ ജനതയിലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതെ, അബൂബക്ർ സിദ്ദീഖ് (റ) ഇമാം ബുഖാരി (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു : ഉർവത്തുബ്നു സുബൈർ (റ) പറയുകയാണ് : റസൂൽ തിരുമേനിയെ കൊണ്ട് മുൾരിക്കുകൾ പ്രവർത്തിച്ച ഏറ്റവും കഠിനകൃത്യം ഏതായിരുന്നുവെന്ന് ഞാൻ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അംദ് (റ) നോട് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു റസൂൽകർത്താവിന്റെ മറ്റൊരു നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ ഉക്ബത്തുബ്നു അബീ മുഅയ്ത് (عقبه بن أبي معيط) മുന്നോട്ട് വന്ന് തിരുമേനിയുടെ ചുമലിൽ പിടിച്ചു. തന്റെ വസ്ത്രം തിരുമേനിയുടെ കഴുത്തിൽ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു ഊക്കോടെ കുടുക്കി വലിച്ചു. ഈ അവസരത്തിൽ അബൂബക്ർ (റ) മുന്നോട്ട് ചെന്നു. ഉക്ബത്തിന്റെ ചുമലിൽ പിടിച്ചു അവനെ നബിയിൽ നിന്ന് തട്ടിമാറ്റി. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു: 'ഒരു മനുഷ്യൻ എന്റെ റബ്ബ് അല്ലാഹുവാണെന്നു പറയുന്നതിനാൽ നിങ്ങളുദ്ദേഹത്തെ കൊലചെയ്യുകയോ?! അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്കു തെളിവുകൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടാകുന്നു!' (أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ الْخ) അബൂബക്ർ(റ) ഇത്തരം ചില രംഗങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ട് അലി (റ) ഒരിക്കൽ പറയുകയുണ്ടായി: അബൂബക്റിന്റെ ഒരു നാഴിക സമയം, ഫിർഔന്റെ ആൾക്കാരിലെ ആ സത്യവിശ്വാസിയെപ്പോലുള്ളവനെക്കാൾ എത്രയോ ഉത്തമമായിരുന്നു. ആ മാനുസ് തന്റെ ഈമാൻ (വിശ്വാസം) മറച്ചുവെച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അവന്റെ കിതാബിൽ പ്രശംസിച്ചു. അബൂബക്റാകട്ടെ, തന്റെ ഈമാൻ പരസ്യമാക്കുകയും, തന്റെ ധനവും രക്തവും ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്ത പുരുഷനാണ് (الزوار وابونعيم) ആ സത്യവിശ്വാസിയുടെ പ്രസ്താവനയുടെ ബാക്കി ഭാഗം അല്ലാഹു തുടർന്ന് ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

﴿30﴾ (ആ) വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ള ആൾ (വീണ്ടും) പറഞ്ഞു: എന്റെ ജനങ്ങളേ! നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ മേൽ സഖ്യകക്ഷികളുടെ ദിവസം പോലെയുള്ള(ശിക്ഷാ ദിവസം വരുന്ന)തിനെ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു:

وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَنْقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ
عَلَيْكُمْ مِّثْلَ يَوْمِ آلِ حَارَابٍ

﴿31﴾ അതായത്, നൂഹിന്റെ ജനതയുടെയും, ആദിന്റെയും, മമൂദിന്റെയും, അവർക്ക് ശേഷമുള്ളവരുടെയും പതിവു പോലെയുള്ളതിനെ, അല്ലാഹു അടിയാൻമാരോട് യാതൊരു അക്രമവും ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയില്ലതാനും. [അവരുടെ പ്രവൃത്തിദോഷമാണവർക്ക് ശിക്ഷ വരുത്തുന്നത്]

مِثْلَ دَابِّ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ
وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ
ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣١﴾

﴿32﴾ എന്റെ ജനങ്ങളേ! പരസ്പരം (നില)വിളി കൂട്ടുന്ന ദിവസത്തെ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളിൽ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

وَيَنْقَوْمُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٢﴾

﴿33﴾ അതായത്, നിങ്ങൾ പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞോടുന്ന ദിവസം! അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് രക്ഷ നൽകുന്ന ഒരാളും നിങ്ങൾക്കില്ല, അല്ലാഹു ഏതൊരുവനെ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നുവോ അവന് മാർഗദർശനം നൽകുന്ന ഒരാളും ഇല്ല.

يَوْمَ تُولُونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ
مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ
مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

﴿30﴾ പറഞ്ഞു വിശ്വസിച്ച ആൾ **يَا قَوْمِ** എന്റെ ജനങ്ങളേ **إِنِّي أَخَافُ** നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു **عَلَيْكُمْ** നിങ്ങളുടെ മേൽ **يَوْمَ** ദിവസംപോലെയുള്ളത് **الْأَحْزَابِ** സഖ്യ(മിത്ര)കക്ഷികളുടെ **﴿31﴾** അതായത് സമ്പ്രദായം (പതിവ്)പോലെ **قَوْمِ نُوحٍ** നൂഹിന്റെ ജനതയുടെയും **وَ عَادٍ وَ ثَمُودَ** ആദിന്റെയും മമൂദിന്റെയും **وَالَّذِينَ** യാതൊരുവരുടെയും **مِنْ بَعْدِهِمْ** അവരുടെ ശേഷമുള്ളവരുടെയും **﴿32﴾** അല്ലാഹു ഇല്ല **ظُلْمًا** അക്രമം, അനീതി **لِلْعِبَادِ** അടിയാൻമാർക്ക് **﴿33﴾** എന്റെ ജനങ്ങളേ **إِنِّي أَخَافُ** നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു **عَلَيْكُمْ** നിങ്ങളുടെ മേൽ **يَوْمَ التَّنَادِ** അന്യോന്യം വിളി (നിലവിളി) കൂട്ടുന്ന ദിവസത്തെ **﴿33﴾** അതായത് നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞോടുന്ന ദിവസം **مُدْبِرِينَ** പിന്നോക്കം വെച്ചവരായി **مَا لَكُمْ** നിങ്ങൾക്ക് ഇല്ല, ഇല്ലാത്ത നിലയിൽ **مِنْ اللَّهِ** അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് **عَاصِمٍ** യാതൊരു രക്ഷകനും, കാക്കുന്നവനും **وَمَنْ يُضْلِلِ** ആരെയെങ്കിലും **اللَّهُ** അല്ലാഹു **فَمَا لَهُ** എന്നാൽ അവന്നില്ല **مِنْ هَادٍ** യാതൊരു വഴികാട്ടിയും, മാർഗദർശനം

സത്യവിശ്വാസി ആദ്യം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത് ഇഹലോകത്ത് വെച്ച് സംഭവിക്കാവുന്ന പൊതുശിക്ഷയും, രണ്ടാമത്തേത് പരലോകശിക്ഷയും ആകുന്നു. അല്ലാഹു വഴിപിഴവി

ലാക്കിയവർ എന്നു പറഞ്ഞതു ആരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ആ ജനത വളരെ മുൻ മുതൽക്കേ സത്യത്തിൽനിന്ന് വ്യതിചലിച്ച് പോയിട്ടുള്ള ഒരു ജനതയാണെന്നും, അതുകൊണ്ട് എനിയെങ്കിലും ആ നില അവർ മാറ്റേണ്ടതുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം തുടരുന്നു:-

﴿34﴾ മുൻ യൂസൂഫ് നിങ്ങൾക്കു തെളിവുകളുമായി വരുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ട്, അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവന്നതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ സംശയത്തിലായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكِّ مِمَّا
جَاءَكُمْ بِهِ

അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം (മരണമടഞ്ഞ) കാലം ചെന്നപ്പോൾ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു: ഇയാളുടെ ശേഷം അല്ലാഹു (എനി) ഒരു റസൂലിനെയും നിയോഗിക്കുന്നതേ അല്ല എന്ന്! അപ്രകാരം, ഏതൊരുവൻ അതിരുകവിഞ്ഞവനും സംശയാലുവുമാണോ അവനെ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുന്നു.

حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن يَبْعَثَ اللَّهُ
مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ
اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ ﴿٣٤﴾

﴿34﴾ മുൻ യൂസൂഫ് നിങ്ങൾക്കു തെളിവുകളുമായി വരികയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ട് നിങ്ങളായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു സംശയത്തിൽ യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവന്നതിനെപ്പറ്റി അങ്ങനെ അദ്ദേഹം നാശമടഞ്ഞ(കാലംചെന്ന)പ്പോൾ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു: അല്ലാഹു നിയോഗിക്ക(എഴുന്നേല്പിക്ക)യില്ലതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷം ഒരു റസൂലിനെയും, ദൂതനെയും, ദുതനെയും അപ്രകാരം അല്ലാഹു വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നു. യാതൊരുവനെ മുസ്രിഫ് അവൻ അതിരുകവിഞ്ഞവനാണ് മുർതാബ് സംശയാലുവാണ്, സന്ദേഹിയാണ്.

ഈജിപ്തിൽ നിലവിലുള്ള കിംബ്തീ വർഗത്തിന്റെയും ഫറോവ രാജകുടുംബത്തിലെ പൂർവ്വ പിതാക്കളുടെയും കാലത്തായിരുന്നു യൂസൂഫ് നബി (അ) ഈജിപ്തിൽ ഭരണമേധാവിയായിരുന്നതും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബ അവിടെ കൂടി താമസമാക്കിയതും. അക്കാലത്ത് ഇവരുടെ പൂർവ്വപിതാക്കൾ യൂസൂഫ് നബി(അ)യെ ഭരണനേതാവെന്ന നിലക്ക് അനുസരിച്ചുവെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൗത്യമാകുന്ന തൗഹീദിൽ വേണ്ടതുപോലെ ഉറച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശേഷമാകട്ടെ, അവർ കൂടുതൽ കൂടുതൽ അതിൽ നിന്ന് അകന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം, ഒരു റസൂൽ വന്നേക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയാകട്ടെ, വന്നാൽ സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയാകട്ടെ, വന്നാൽ കൊള്ളാമെന്ന ആഗ്രഹമാകട്ടെ, അവർക്കില്ലായിരുന്നു. അങ്ങിനെ, സത്യത്തിൽ സംശ

യാലുകളും, ദുർമാർഗത്തിൽ അതിരുകവിഞ്ഞവരുമായിക്കൊണ്ട് ഒരു ദീർഘകാല പാരമ്പര്യം പുലർത്തിവന്ന ജനതയായിരുന്നു അത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ജനത നന്നായിത്തീരുക പ്രയാസമാണല്ലോ.

സംശയാലുകളും അതിരുകവിഞ്ഞവരുമെന്ന് പറഞ്ഞത് ഏതു തരക്കാരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്? ഇവരെ അല്ലാഹു നേർവഴിയിലാക്കുകയില്ല എന്നു പറയുവാൻ കാരണം എന്താണ്? അടുത്ത വചനം നോക്കുക:-

﴿35﴾ അതായത്, തങ്ങൾക്കു വന്നു കിട്ടിയിട്ടുള്ള യാതൊരു അധികൃതലക്ഷ്യവും കൂടാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളിൽ [ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ] തർക്കം നടത്തുന്നവർ. അതു [തർക്കം] അല്ലാഹുവിങ്കലും, വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ അടങ്കലും ക്രോധത്തിൽ വളരെ വമ്പിച്ചതത്രെ! അപ്രകാരം, അഹംഭാവികളും സ്പെച്ചാലുകളുമായവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലെല്ലാം അല്ലാഹു മുദ്ര വെക്കുന്നതാണ്. [സത്യബോധം അവയിൽ പ്രവേശിക്കാതായിത്തീരും].

الَّذِينَ تَجْتَدِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ كُفْرًا مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ

﴿35﴾ അതായത് തർക്കം നടത്തുന്നവർ فِي آيَاتِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്ത (ദൃഷ്ടാന്തം)കളിൽ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ ഒരു അധികൃത ലക്ഷ്യവും (പ്രമാണവും)കൂടാതെ كُفْرًا തങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുള്ള, കിട്ടിയിട്ടുള്ള അത് വളരെ വലുതാണ്, വമ്പിച്ചതായിരുന്നു. مَقْتًا ക്രോധത്തിൽ, ക്രോധത്താൽ عِنْدَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ ءَامَنُوا വിശ്വസിച്ചവരുടെ അടങ്കലും كَذَلِكَ അപ്രകാരം يَطْبَعُ اللَّهُ അല്ലാഹു മുദ്രവെക്കുന്ന എല്ലാ ഹൃദയങ്ങളുടെമേലും مُتَكَبِّرٍ അഹംഭാവിയുടെ جَبَّارٍ സ്പെച്ചാലുവായ (കൂരമനസ്ക്കനായ)

സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ വേണ്ടിയോ, കൂടുതൽ വിജ്ഞാനം ലഭിക്കുവാൻ വേണ്ടിയോ അന്വേഷണബുദ്ധ്യം ചർച്ച നടത്തുന്നത് നല്ല സ്വഭാവം തന്നെ. നേരെ മറിച്ച് - അഞ്ചാം വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ - സത്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാനും, സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കുവാനും വേണ്ടി തർക്കം നടത്തുന്നത് എത്രമാത്രം അപലപനീയമാണെന്ന് ഇതുപോലെയുള്ള കുർആൻ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കാം. അല്ലാഹുവിന്റെയും സത്യവിശ്വാസികളുടെയും കടുത്ത ശാപകോപങ്ങൾക്ക് അതുകാരണമായിത്തീരുന്നു. മാത്രമല്ല, ഹൃദയത്തിലേക്ക് നന്മയുടെ പ്രവേശനം പോലും തടയപ്പെടുകയും അത് മൂലം തടയപ്പെടുന്നു. അതെ ഇഹത്തിൽ അത് മനുഷ്യനെ മൃഗീയതയിലേക്ക് അധഃപതിപ്പിക്കുകയും, പരത്തിൽ കാലാകാല ദൗർഭാഗ്യത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

بَغَيْرِ سُلْطَانٍ آتَاهُمْ (തങ്ങൾക്ക് വന്നുകിട്ടിയ അധികൃതലക്ഷ്യമൊന്നും കൂടാതെ) എന്നു പറഞ്ഞതു ശ്രദ്ധേയമാണ്. മതകാര്യങ്ങളിലും, ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളിലും അവലംബമാക്കേണ്ടത്, അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് അവന്റെ ദൂതൻമാരായ പ്രവാചകൻമാർ മുഖേന ലഭിക്കുന്ന പ്രമാണങ്ങളാണ് - അഥവാ യുക്തിവാദങ്ങളോ, ശാസ്ത്രീയാഭിപ്രായങ്ങളോ, മറ്റേതെങ്കിലും സിദ്ധാന്തങ്ങളോ അല്ല - എന്നു ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا (സത്യവിശ്വാസികളുടെ അടുക്കലും) എന്നു പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ഒട്ടും യോജിക്കാത്ത സ്വഭാവമാണ് തർക്കം എന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. തർക്കം നടത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അതിരൂ കവിഞ്ഞവൻ (مُسْرِفٌ), സംശയാലു (مُرْتَابٌ) അഹംഭാവി (مُتَكَبِّرٌ), സ്പെച്ചാലു (جَبَّارٌ), എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഓരോ പ്രയോഗവും അല്ലാഹുവിന് അവരോടുള്ള വെറുപ്പിന്റെ കാഠിന്യത്തെയാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. നബിﷺ പറയുന്നു:

١) ما ضل قوم بعد هدي كانوا عليه إلا أوتوا الجدل - أحمد و الترمذي و ابن ماجه

٢) من تعلم صرف الكلام ليسي به قلوب الرجال أو الناس لم يقبل الله منه يوم القيامة صرفا ولا عدلا - أبو داود

(സാരം 1. ഏതൊരു ജനതയും തന്നെ അവർ സന്മാർഗത്തിലായിരുന്നതിനുശേഷം തർക്കവാസന ഉണ്ടായിത്തീർന്നല്ലാതെ വഴിപിഴച്ചുപോയിട്ടില്ല. (അ: തി: ജ.) 2. ഏതൊരുവൻ പുരുഷൻമാരുടെ - അല്ലെങ്കിൽ (*) മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അധീനപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി തിരിച്ചുമറിച്ചു സംസാരിക്കുവാൻ പഠിച്ചുവോ അവനിൽ നിന്ന് കീയാമത്തുനാളിൽ അല്ലാഹു നിർബ്ബന്ധ കർമ്മവും, ഐച്ഛിക കർമ്മവും സ്വീകരിക്കുന്നതല്ല. (ദാ) തർക്കം നടത്തുന്നത് ഇത്രയും ആപൽകരവും ശപിക്കപ്പെട്ടതും ആയതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് എത്രയോ ക്വർആൻ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു അതിനെപ്പറ്റി ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ ആവർത്തിച്ചാക്ഷേപിക്കുന്നതും.

﴿36﴾ ഫിർഈൻ പറയുകയാണ് : ഓ ഹാമാൻ, നീ എനിക്കൊരു ഉന്നത സൗധം കെട്ടിയുണ്ടാക്കുക, ഞാൻ (ആ) മാർഗങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേർന്നേക്കാം.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمَنُ ابْنِ لِي صِرْحًا
لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٦﴾

﴿37﴾ അതായത് ആകാശങ്ങളുടെ മാർഗങ്ങളിൽ; എന്നിട്ട് (അവിടെച്ചെന്ന്) മുസായുടെ ഇലാഹിലേക്ക് ഞാൻ എത്തിനോക്കാം. നിശ്ചയമായും അവൻ കളവു പറയുന്നവനാണെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ
مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا ﴿٣٧﴾

(*) നിവേദകന്റെ സംശയമാണിത്, നബിഉപയോഗിച്ച പദം ഈ രണ്ടിലൊന്നായിരുന്നു എന്നു താല്പര്യം.

ഇപ്രകാരം, ഫിർഔൻ അവന്റെ ദുഷ്പ്രവൃത്തി ഭംഗിയായി കാണിക്കപ്പെട്ടു ; അവൻ (നേരായ) വഴിയിൽ നിന്നു തടയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഫിർഔന്റെ തന്ത്രം നാശനഷ്ടത്തിലല്ലാതെ ഇല്ല.

وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٦﴾

﴿36﴾ ഫിർഔൻ പറഞ്ഞു يَا هَامَانُ നീ എന്നിക്ക് നിർമ്മിക്കുക, കെട്ടിപ്പടുക്കുക صَرْحًا ഒരു ഉന്നത സൗധം, സ്തംഭം لَعَلِّي أَبْلُغُ ഞാൻ എത്തിയേക്കാം, എത്തിച്ചേരാൻ الْأَسْبَابِ മാർഗങ്ങളിൽ, കാരണങ്ങളിൽ ﴿37﴾ أَسْبَابِ السَّمَاوَاتِ അതായത് ആകാശങ്ങളുടെ മാർഗങ്ങളിൽ فَأَطَّلِعُ എന്നിട്ട് (അങ്ങിനെ) ഞാൻ എത്തിനോക്കാം, നോക്കിക്കാണാം إِلَى إِلَهٍ مُّوسَى മുസായുടെ ഇലാഹിലേക്ക് وَإِنِّي نِيശ്ചയമായും ഞാൻ لَا أَظُنُّ അവനെ വിചാരിക്കുന്നു كَاذِبًا കളവ് പറയുന്നവനെന്ന് وَكَذَلِكَ അപ്രകാരം سُوءُ عَمَلِهِ ഫിർഔൻ അലങ്കാരമായി (ഭംഗിയായി)കാണിക്കപ്പെട്ടു അവന്റെ ദുഷ്പ്രവൃത്തി وَصَدَّ അവൻ തടയപ്പെടുകയും ചെയ്തു عَنِ السَّبِيلِ വഴിയിൽനിന്ന് وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ (ഉപായം) അല്ല إِلَّا فِي تَبَابٍ (നാശത്തിൽ, നഷ്ടത്തിൽ) അല്ലാതെ

ഒരു വമ്പിച്ച സൗധം കെട്ടിപ്പോക്കിയാൽ അതിന്റെ മുകളിൽ കയറിപ്പെട്ടെന്ന് ആകാശത്തിൽ പ്രവേശിക്കാമെന്നും മുസാ നബി(അ)യുടെ ഇലാഹായ അല്ലാഹുവിനെ കാണുവാൻ കഴിയുമെന്നും ഫിർഔൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ധരിച്ചിരിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. കേവലം പൊതുജനങ്ങളെ കബളിപ്പിക്കുവാനും, മുസാ (അ)നെ പരിഹസിക്കുവാനും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുമായിരിക്കും അത്. كَيْدُ فِرْعَوْنَ (ഫിർഔന്റെ ഉപായം-അഥവാ തന്ത്രം) എന്ന് അതിനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞതിൽ നിന്നു ഇത് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

തന്റെ ആത്മാർത്ഥമായ ഉപദേശങ്ങൾക്ക് അവരുടെ ഇടയിൽ സ്വീകരണം ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ, ആസത്യവിശ്വാസിയായ മാന്യൻ, അവരെ വീണ്ടും വീണ്ടും ഉപദേശിച്ചുനോക്കുന്നു. നശ്വരമായ ഈ ജീവിത താല്പര്യത്തിൽ മുഴുകി വഞ്ചിതരാകാതെ, ശാശ്വതമായ പാരത്രികജീവിതത്തിലെ സൗഭാഗ്യത്തിനുവേണ്ടി അതിന്റെതായ സത്യമാർഗം കൈക്കൊള്ളുവാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്കയും ചെയ്യുന്നു. ഹൃദയസ്पर्ശിയായ അതിലെ ഓരോ വാചകവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസദാർഢ്യതയും, അദ്ദേഹത്തിന് ആ ജനതയുടെ നന്മയിലുള്ള ഗുണകാംക്ഷയും എത്രത്തോളമാണെന്നു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു:-

വിഭാഗം - 5

﴿38﴾ (ആ) വിശ്വസിച്ചവർ പറഞ്ഞു: എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ എന്നെ പിൻതുടരൂവിൻ, ഞാൻ

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَنْقَوْمِ

നിങ്ങൾക്ക് ശരിയായ (തന്റേടത്തിന്റെ) മാർഗം കാട്ടിത്തരാം.

اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ

﴿39﴾ എന്റെ ജനങ്ങളേ! നിശ്ചയമായും ഈ ഐഹിക ജീവിതം ഒരു (താൽക്കാലിക)വിഭവം മാത്രമാണ്; നിശ്ചയമായും പരലോകമത്രെ സ്ഥിരവാസത്തിന്റെ ഭവനം.

يَقُومُوا إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ

﴿40﴾ ആരെങ്കിലും ഒരു തിൻമ പ്രവർത്തിച്ചാൽ, അതിന്റെ അത്രക്കല്ലാതെ അവന് പ്രതിഫലം [ശിക്ഷ] കൊടുക്കപ്പെടുന്നതല്ല ; ആണിൻമ നിന്നോ, പെണ്ണിൽ നിന്നോ ആരെങ്കിലും - അയാൾ സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട്-സൽക്കര്മം പ്രവർത്തിച്ചാലോ, എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്. അവർക്ക് അവിടെവെച്ച് ഒരു കണക്കും കൂടാതെ (സുഭിക്ഷമായി) ഉപജീവനം ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا ۗ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ

﴿38﴾ പറഞ്ഞു الَّذِي آمَنَ വിശ്വസിച്ചവൻ يَقُومُ എന്റെ ജനങ്ങളേ എന്നെ പിൻപറ്റുവിൻ أَهْدِكُمْ ഞാൻ നിങ്ങളെ നയിക്കാം, നിങ്ങൾക്ക് കാട്ടിത്തരും سَبِيلَ الرَّشَادِ ശരിയായ (തന്റേടത്തിന്റെ)വഴി ﴿39﴾ يَقُومُ എന്റെ ജനങ്ങളേ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا നിശ്ചയമായും ഈ ജീവിതം الدُّنْيَا ഐഹിക, ഇഹത്തിലെ مَتَاعٌ ഒരു വിഭവം(ഉപകരണം) മാത്രമാകുന്നു وَإِنَّ الْآخِرَةَ നിശ്ചയമായും പരലോകം هِيَ അതത്രെ دَارُ الْقَرَارِ സ്ഥിരവാസത്തിന്റെ ഭവനം, താമസിക്കുവാനുള്ള വീട് ﴿40﴾ مَنْ ആരെങ്കിലും പ്രവർത്തിച്ചാൽ إِلَّا مِثْلَهَا ഒരു തിൻമ فَلَا يُجْزَى എന്നാലവന് പ്രതിഫലം കൊടുക്കപ്പെടുകയില്ല مِثْلَهَا അതുപോലുള്ളതിന് (അതിന്റെ അത്രക്ക്)അല്ലാതെ وَمَنْ ആരെങ്കിലും പ്രവർത്തിച്ചാൽ صَالِحًا സൽക്കര്മം, നല്ലത് مِنْ ذَكَرٍ ആണിൻമ നിന്ന് أَوْ أُنْتَى അല്ലെങ്കിൽ പെണ്ണിൽ നിന്ന് وَهُوَ مُؤْمِنٌ അവൻ സത്യവിശ്വാസിയായിരിക്കെ فَأُولَٰئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ അവർ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കും يُرْزَقُونَ അവർക്ക് നൽകപ്പെടും, ഉപജീവനം ലഭിക്കും فِيهَا അതിൽ بِغَيْرِ حِسَابٍ ഒരു കണക്കും കൂടാതെ.

﴿41﴾ എന്റെ ജനങ്ങളേ! എനിക്കെന്താണ്?! നിങ്ങളെ ഞാൻ രക്ഷ(യുടെ വഴി)യിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നു; നിങ്ങളെന്ന നരകത്തിലേക്കും ക്ഷണിക്കുന്നു! (ഇതെന്താശ്ചര്യം!)

﴿41﴾ وَيَقَوْمٍ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى

النَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ﴿41﴾

﴿42﴾ (അതെ) ഞാൻ അല്ലാഹുവിൽ അവിശ്വസിക്കുവാനും, എനിക്ക് യാതൊരു അറിവുമില്ലാത്തവസ്തുവെ അവനോട് പങ്കുചേർക്കുവാനുമായി നിങ്ങൾ എന്നെ ക്ഷണിക്കുന്നു; ഞാനാകട്ടെ, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനായ പ്രതാപശാലിയായുള്ളവനിലേക്ക് നിങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുചിരിക്കുന്നു!

﴿42﴾ تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ

بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا

﴿42﴾ أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفِيرِ ﴿42﴾

﴿41﴾ وَيَقَوْمٍ എന്റെ ജനങ്ങളേ **مَا لِي** എനിക്കെന്താണ് (എന്തുപറ്റി) **أَدْعُوكُمْ** ഞാൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണി(വിളി)ക്കുന്നു **إِلَى النَّجْوَةِ** രക്ഷയിലേക്ക്, മുക്തിയിലേക്ക് **وَتَدْعُونَنِي** നിങ്ങൾ എന്നെ വിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു **إِلَى النَّارِ** നരകത്തിലേക്ക് **﴿42﴾ تَدْعُونَنِي** നിങ്ങൾ എന്നെ ക്ഷണിക്കുന്നു, വിളിക്കുന്നു **لِأَكْفُرَ** ഞാൻ അവിശ്വസിക്കുവാൻ **بِاللَّهِ** അല്ലാഹുവിൽ **وَأُشْرِكَ بِهِ** ഞാനവനോട് പങ്കു ചേർക്കുവാനും **مَا** യാതൊന്നിനെ **لِي** എനിക്കില്ല **مَا لَيْسَ** അതിനെപ്പറ്റി ഒരു അറിവും **أَدْعُوكُمْ** ഞാനാകട്ടെ നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നു **﴿42﴾ أَدْعُوكُمْ** പ്രതാപശാലിയിലേക്ക് **إِلَى الْعَزِيزِ** വളരെ പൊറുക്കുന്നവനായ

നമ്മുടെ സത്യവിശ്വാസി ആദ്യത്തിൽ തന്റെ സത്യവിശ്വാസം മുടിവെക്കുകയായിരുന്നുവെങ്കിലും ക്രമേണ അദ്ദേഹം അതു തുറന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ, വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ തന്നെ അദ്ദേഹം അവരെ തൗഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും, ശിർക്കിനെ ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിന് യാതൊരു പങ്കുകാരും ഉള്ളതായി എനിക്കറിവില്ല; വല്ലവരും ഉണ്ടെന്ന് എനിക്കറിവുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാനവനെ ആരാധിക്കുമായിരുന്നു; പക്ഷേ ആരും ഇല്ലല്ലോ; എന്തിനൊക്കെ ഇല്ലാത്ത ഒന്നിനെ ഞാൻ എങ്ങിനെ അവനോട് പങ്കുചേർക്കും? എന്നൊക്കെയാണ് അദ്ദേഹം അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്, അദ്ദേഹം തുടരുന്നു:-

﴿43﴾ അല്ല - (സത്യമെന്ന്) സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ യാതൊന്നിലേക്ക് എന്നെ ക്ഷണിക്കുന്നുവോ അതിന് ഇഹത്തിലാകട്ടെ, പരത്തിലാകട്ടെ യാതൊരു ക്ഷണവും (ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ) പാടില്ലെന്നും - നമ്മുടെ

﴿43﴾ لَا جَرَمَ أَلَّا مَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ

﴿43﴾ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ

(യെല്ലാം)തിരിച്ചുചെല്ലൽ അല്ലാഹുവി
കുലേക്കെന്നും, അതിരുക
വിഞ്ഞവർതന്നെയാണ് നരകത്തിന്റെ
ആൾക്കാർ എന്നും.

وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ

الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٤٣﴾

﴿43﴾ അല്ല- സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നു(തീർച്ചപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു)തെറ്റല്ല(സത്യം
തന്നെ) أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ നിങ്ങൾ എന്നെ യാതൊന്നിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നുവോ അതാ
ണെന്ന് لَيْسَ لِي അതിനില്ല (പാടില്ല-അർഹതയില്ല) دَعْوَةٌ ക്ഷണം, വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കൽ
ഇഹത്തിൽ فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽ وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَلَا فِي الْآخِرَةِ പരത്തിലും ഇല്ല وَأَنْ مَرَدَّنَا നമ്മുടെ തിരിച്ചുചെല്ലൽ
ആണെന്നും إِلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവികളേക്ക് وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ അതിരുകവിഞ്ഞവരാണെന്നും
هُمْ അവർ തന്നെ أَصْحَابُ النَّارِ നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാർ

﴿43﴾ (ലാ ജറമ) എന്ന വാക്കിനാണ് നാമിവിടെ അല്ല, സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നു
വെന്ന് അർത്ഥം കൽപ്പിച്ചത്. لَا എന്ന അവ്യയം അല്ല-കാര്യം അപ്രകാരമല്ല എന്ന നിഷേ
ധത്തെ കുറിക്കുന്നു. جَرَمَ എന്ന ക്രിയ സ്ഥാപിതമായി-അഥവാ താഴെ പറയുന്ന കാര്യം
തീർച്ചപ്പെട്ടതാണ് (حق وثبت) എന്നു ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തുടർന്നുള്ള വാക്കു
കൾ ഇതിന്റെ കർത്തൃസ്ഥാനത്ത് നിലകൊള്ളുന്നു. വേറെ പ്രകാരത്തിലും ചിലർ അതിന്
അർത്ഥം കല്പിക്കാറുണ്ട്. ഏതായാലും തുടർന്നു പറയുന്ന കാര്യം യഥാർത്ഥമെന്ന്
(حَقًّا) തീർത്തുപറയുകയാണ് ആ പ്രയോഗത്തിന്റെ താൽപര്യം. അല്ലാഹുവിനെയല്ല
തെ, മറ്റേതൊന്നിനെ ആരാധിക്കുവാൻ വേണ്ടി നിങ്ങളെനെ ക്ഷണിക്കുന്നതായാലും
ശരി, അവയ്ക്കൊന്നും തന്നെ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ആരാധനക്ക് അർഹതയില്ല.
അവയുടെ ആരാധകുവേണ്ടി ക്ഷണമോ പ്രചാരണമോ നടത്തപ്പെടുവാൻ പാടുള്ളതു
മല്ല ; നാമെല്ലാം മരണാനന്തരം തിരിച്ചെത്തുന്നത് അല്ലാഹുവിലേക്കല്ലാതെ മറ്റാരുടെ അടു
ക്കലേക്കുമല്ല ; അപ്പോൾ അവന് പങ്കുകാരെ സ്വീകരിച്ചുവന്ന അതിക്രമികൾ ആരൊ
ക്കെയൊന്നോ അവർ തന്നെയായിരിക്കും നരകശിക്ഷക്ക് വിധേയരാകുന്നതും എന്നിങ്ങി
നെയുള്ള വസ്തുതകൾ നിങ്ങൾ മനസ്സീരുത്തണം - യാതൊരു നീക്കുപോക്കും അതി
ലില്ല-എന്നു സാരം. ആ മാന്യ പുരുഷൻ തന്റെ ജനതയുടെ നിലപാടിൽ വികാരഭരിത
നായിക്കൊണ്ട് ആ സദുപദേശം ഇങ്ങിനെ സമാപിക്കുന്നു.

﴿44﴾ 'എന്നാൽ, നിങ്ങളോടു
ഞാൻ പറയുന്നത് വഴിയെ നിങ്ങൾ
ഓർത്തുകൊള്ളും! എന്റെ കാര്യം
ഞാൻ അല്ലാഹുവികളേക്ക്
വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നി
ശ്ചയമായും, അല്ലാഹു അടിയന്മാരെ
പ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനാണ്.'

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ

وَأَفْوِضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ

بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾

﴿44﴾ എന്നാൽ നിങ്ങൾ വഴിയെ ഓർത്തുകൊള്ളും مَا أَقُولُ ഞാൻ പറ

യുനതുകുടു നുടുനുകുടു റുടുനുകുടു (ഭരമേലുപുനുകുടു)യുടു
 ചെതുനുകുടു റുടുനുകുടു റുടുനുകുടു റുടുനുകുടു റുടുനുകുടു
 റുടുനുകുടു റുടുനുകുടു റുടുനുകുടു റുടുനുകുടു റുടുനുകുടു

ഹുടുനുകുടു റുടുനുകുടു റുടുനുകുടു റുടുനുകുടു റുടുനുകുടു
 പകുടു, റുടുനുകുടു ചെതുനുകുടു റുടുനുകുടു റുടുനുകുടു റുടുനുകുടു
 റുടുനുകുടു റുടുനുകുടു റുടുനുകുടു റുടുനുകുടു റുടുനുകുടു

﴿45﴾ അപ്പുൾ, അവർ കുതന്ത്രം ചെയ്തതിന്റെ തീന്തകൾ അദുഹത്തിന് (ബുഡുനുകുടു) അല്ലാഹു കൂത്തു. റുടുനുകുടു റുടുനുകുടു റുടുനുകുടു റുടുനുകുടു ചെയ്തുകുടു ചെയ്തു.

فَوَقَّهٖ ٱللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكْرُؤًا
 وَحَاقَ بِعَالِ فِرْعَوْنَ سُوءُ ٱلْعَذَابِ

﴿45﴾ അപ്പുൾ (എന്നുടു) അല്ലാഹു അദുഹത്തിെ കൂത്തു റുടുനുകുടു റുടുനുകുടു റുടുനുകുടു റുടുനുകുടു റുടുനുകുടു റുടുനുകുടു റുടുനുകുടു റുടുനുകുടു റുടുനുകുടു റുടുനുകുടു

അവർ പരിപാസുതുടുനുകുടു അ കുതന്ത്രം എന്താതുടുനുകുടു അല്ലാഹുവുനുകുടു, റുടുനുകുടു അതെനുകുടു ബുഡുനുകുടു അല്ലാഹു അദുഹത്തിെ കൂത്തുരകുടു. പരലോകത്തുടു അല്ലാഹു അദുഹത്തിന് രകുടു നുകുടുപരയേനുകുടു. അദുഹത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങളെ സുഡുനുകുടുനുകുടു പകരം അദുഹത്തിന്റെ നേരെ അകുടുനുകുടു വടുനുകുടു കൂതു റുടുനുകുടു ജനതകുടു സംഭവുടുതു ? ഈ ലോകത്തുവെച്ചുടു ശുടു, പിന്നുടു കൂതുനുകുടുനുകുടു ശുടു, അവസാനം കൂലകൂലം ഒഴുവുടു ശുടു ! ഈ മുനുകുടു അദുതേതിനെകുടു റുടുനുകുടു അകുടുനുകുടു കൂത്തു ശുടു വനു വലയം ചെയ്തു എനു പരഞ്ഞു. അതെ, അവരെല്ലാമുടു അതിദുറുനുകുടു മുജു നശു. തുടുനുകുടു രണ്ടു ശുടുയെകുടു അകുടു വചനത്തിൽ പരയുനുകുടു:

﴿46﴾ നരകം! രാവുലെയുടു, വൈകുനേരവുടു അവർ അതികുടു പ്രദേശുപുനുകുടു. (കൂതു മത്താകുനുകുടു) അന്ത്യഘട്ടം നുലുവു വരുന്ന ദുവസമാകുട്ടെ, (കുടുനുകുടു നുകുടു) റുടുനുകുടു അകുടുനുകുടു റുടുനുകുടു കൂതുനുകുടു പ്രവേശുപുനുകുടു (എന്)!

ٱلنَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ أَدْخِلُواْ ءَالَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ ٱلْعَذَابِ

﴿46﴾ النَّارُ നരകം, അഗ്നി يُعْرَضُونَ അവർ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു عَلَيَّهَا അതിൽ, അതിനടുക്കൽ غُدُوًّا രാവിലെ وَعَشِيًّا വൈകുന്നേരവും يَوْمَ تَقُومُ നിലവിൽ വരുന്ന (സംഭവിക്കുന്ന)ദിവസം السَّاعَةَ അന്ത്യഘട്ടം (കിയാമത്തു) اَدْخِلُوا പ്രവേശിപ്പിക്കുവിൻ (അതിൽ) ഫിരഔന്റെ ആശ്ചര്യം أَشَدَّ الْعَذَابِ ഏറ്റവും കഠിന ശിക്ഷയിൽ.

രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും അവർ നരകത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുക എപ്രകാരമായിരിക്കുമെന്ന് നമുക്ക് തിട്ടപ്പെടുത്തുക സാധ്യമല്ല. അദ്വൈതലോകത്ത് വെച്ച് നടക്കുന്ന സംഭവമാണല്ലോ അത്. ഈ പ്രദർശനം ഉണ്ടാകുന്നത് മരണത്തെതുടർന്ന് ഐഹിക ബന്ധം അവസാനിച്ച ശേഷമാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. കിയാമത്തുനാളിൽ അവരെ ഏറ്റവും കടുത്ത ശിക്ഷയാകുന്ന നരകശിക്ഷയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ കൽപനയുണ്ടാകുമെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ് അത് കിയാമത്തുനാളിന് മുമ്പുണ്ടാകുന്നതാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതെ, ഐഹികജീവിതത്തിലും, പുനരുത്ഥാനത്തിനും, ഇടയ്ക്കുള്ള ഘട്ടത്തിൽ (عالم البرزخ) വെച്ച് നടക്കുന്നതാണ്. നന്മതിൻമകളുടെ യഥാർത്ഥ പ്രതിഫലങ്ങളും, രക്ഷാശിക്ഷകളും അനുഭവപ്പെടുന്നത് കിയാമത്തുനാളിലാണെങ്കിലും, കബ്റുകളിൽ വെച്ച് - മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ഇടക്കാലത്തിൽ ആത്മീയലോകത്തുവെച്ച്-ഓരോരുത്തന്റെ കർമ്മങ്ങളുടെ അനന്തരഫലമെന്നോണം സുഖദുഃഖങ്ങളുടെ പല അനുഭവങ്ങളും സംഭവിക്കുന്നതാണെന്ന് പ്രബലമായ പല ഹദീസുകളിലും നബി ﷺ യും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട രക്തസാക്ഷി (الشهداء) കളെക്കുറിച്ച് അവർ മരണപ്പെട്ടവരാണെന്ന് ധരിക്കരുതെന്നും അവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ സന്തോഷത്തോടെ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരാണെന്നും മറ്റും സൂറത്തുൽ ബഖറ: 154 ലും സൂ: ആലൂ ഇറാൻ 169 ലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ (أَمْوَاتٌ الْخَالِدَةُ - وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ الْخَالِدِينَ) البقرة - അവരുടെ ആത്മാക്കൾ ഹരിതവർണത്തിലുള്ള പക്ഷികളുടെ ഉള്ളങ്ങളിലായിക്കൊണ്ട് സ്വർഗത്തിൽ വിഹരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും മറ്റും നബി തിരുമേനി ﷺ യും അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ وَغَيْرُهُ) അപ്പോൾ, മരണശേഷം കിയാമത്തുനാളിന് മുമ്പുള്ള കാലത്ത് ശിർക്കിന്റെ നേതാക്കൾക്ക് ചില ശിക്ഷാപരമായ അനുഭവങ്ങളുണ്ടാകുമെന്നും നേരെ മറിച്ച് തൗഹീദിന്റെ നേതാക്കൾക്ക് ചില സുഖാനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്നും കുർആൻകൊണ്ടുതന്നെ തെളിയുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളിൽ പെട്ട പാപികൾക്കും കബ്റിൽ വെച്ച് ചില ശിക്ഷാനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഹദീസുകൊണ്ടും സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നു. (ഈ വിഷയകമായി കൂടുതൽ വിശദീകരണത്തിന് സൂ: യാസീന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ് കാണുക. മരണശേഷം എല്ലാവരും കബ്റുകളിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരിക്കുമെന്നും, കബ്റിലെ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചും മറ്റും പറയപ്പെടുന്നതെല്ലാം നിരർത്ഥമാണെന്നും സമർത്ഥിക്കുന്ന യുക്തിവാദികൾക്കുള്ള ഖണ്ഡനങ്ങളും അതിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ കൂടുതൽ ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല) അടുത്ത വചനത്തിൽ നരകകാർ തമ്മിൽ നടക്കുന്ന ചില തർക്കങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും മറ്റും അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:

﴿47﴾ നരകത്തിൽ വെച്ച് അവർ [നരകവാസികൾ] അന്യോന്യം ന്യായവാദം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സന്ദർഭം (ഓർക്കുക)! അപ്പോൾ ദുർബ്ബലരായുള്ളവർ അഹംഭാവം നടിച്ചവരോട് പറയും: നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ പിൻപറ്റിക്കൊണ്ടായിരുന്നു (ഉള്ളത്): ആകയാൽ, നരകത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു പങ്കു ഞങ്ങളിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ ഒഴിവാക്കിത്തരുന്നവരാണോ?!

وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ
الضُّعْفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا
كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ
عَنَّا نَصِيبًا مِّنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾

﴿48﴾ അഹംഭാവം നടിച്ചവർ പറയും: നാം എല്ലാവരും അതിൽ തന്നെ; അല്ലാഹു അടിയാൻമാർക്കിടയിൽ വിധി കൽപിച്ചുകഴിഞ്ഞു!

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ
فِيهَا إِنَّا لَنُؤْتِيهِم مِّنْهَا مِمَّا
يَشَاءُونَ ﴿٤٨﴾

الْعِبَادِ ﴿٤٩﴾

﴿47﴾ فِي النَّارِ അവർ അന്യോന്യം ന്യായവാദം ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭം നരകത്തിൽ (അഗ്നിയിൽ)വെച്ചു فَيَقُولُ അപ്പോൾ പറയും الضُّعْفَاءُ ദുർബ്ബലൻമാർ, അശക്തർ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا അഹംഭാവം നടിച്ചവരോട് إِنَّا كُنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളായിരുന്നു فَهَلْ أَنْتُمْ നിങ്ങൾക്ക് അനുഗാമികൾ, നിങ്ങളെ പിൻപറ്റിക്കൊണ്ട് نَصِيبًا നിങ്ങളാണോ عَنَّا مُغْنُونَ ഞങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമില്ലാതാകുന്ന (ഒഴിവാക്കുന്ന)വർ مِنْ النَّارِ നരകത്തിൽ നിന്ന് ﴿48﴾ قَالَ الَّذِينَ പറയാതെ കൂട്ടർ പറയും فِيهَا അതിലാണ്, ഇതിലാണ് إِنَّا لَنُؤْتِيهِم നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു قَدْ حَكَمَ അവൻ വിധി കൽപിച്ചിട്ടുണ്ട് بَيْنَ الْعِبَادِ അടിയാൻമാർക്കിടയിൽ

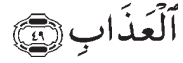
എനി രക്ഷാമർഗമില്ലെന്ന് അവർക്കറിയാമെങ്കിലും ശിക്ഷയുടെ കാഠിന്യം നിമിത്തം ന്യായവാദം ചെയ്തു നോക്കുകയാണ്. അസത്യത്തിന്റെ നേതാക്കൻമാരെ പിൻപറ്റി വഴി പിഴച്ചുപോകുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് ഈ സംഭാഷണം ഒരു താക്കീതത്രെ. രണ്ടുകൂട്ടരും ചിലപ്പോൾ മലക്കുകളോടും രക്ഷക്കപേക്ഷിച്ചുനോക്കും. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿49﴾ നരകത്തിലുള്ളവർ ജഹന്നമിന്റെ കാവൽക്കാരോട് പറയും: നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് (ഒന്ന്) പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ, ശിക്ഷയിൽനി

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ
ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنْ

നുള്ള ഒരു ദിവസം അവൻ
ഞങ്ങൾക്ക് ലഘുവാക്കിത്തരട്ടെ!
[അനൈകിലും ഒരു വിശ്രമം കിട്ടു
മല്ലോ]

﴿50﴾ അവർ പറയും: നിങ്ങൾക്കു
നിങ്ങളുടെ റസൂലുകൾ തെളിവുകളു
മായി വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ലേ?!
അവർ [നരകക്കാർ] പറയും:
ഇല്ലാതേ! (വന്നിരുന്നു) അവർ
[കാവൽക്കാർ] പറയും: എന്നാൽ
നിങ്ങൾ (തന്നെ) പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊ
ള്ളുവിൻ! അവിശ്വാസികളുടെ
പ്രാർത്ഥന വ്യഥവിലല്ലാതെ അല്ല
താനും.

قَالُوا أَوْلَمَ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا
وَمَا دُعَاؤُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

﴿49﴾ പറയും لِحَزَنَةٍ പഠാവുകാരോട്,
കാവൽക്കാരോട് جَهَنَّمَ ജഹന്നമിന്റെ (നരകത്തിന്റെ) ادْعُوا നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ
يَوْمًا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് يُخَفِّفْ عَنَّا ഞങ്ങൾക്ക് അവൻ ലഘുവാക്കിത്തരട്ടെ
ഒരു ദിവസം مِنَ الْعَذَابِ ശിക്ഷയിൽ നിന്നുള്ള ﴿50﴾ قَالُوا അവർ പറയും
ആയിരുന്നില്ലേ, ഉണ്ടായില്ലേ تَأْتِيكُمْ നിങ്ങൾക്ക് വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുക رُسُلُكُمْ നിങ്ങ
ളുടെ റസൂലുകൾ بِالْبَيِّنَاتِ തെളിവുകളുമായി قَالُوا അവർ പറയും بَلَىٰ ഇല്ലാതേ, അതെ
قَالُوا അവർ പറയും فَادْعُوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുവിൻ وَمَا അല്ല (ഇല്ല)
താനും وَمَا دُعَاؤُ الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെ പ്രാർത്ഥന فِي ضَلَالٍ പാഴിൽ (വ്യഥാവിൽ,
വഴികേടിൽ) അല്ലാതെ

അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതൻമാരായ മുർസലുകൾ വേണ്ടത്ര തെളിവുകൾസഹിതം നിങ്ങളെ
ഉപദേശിച്ചിട്ടും നിങ്ങൾ അവരെ വ്യാജമാക്കി നിഷേധിച്ചതുമിത്തമാണല്ലോ ഈ ഗതി
നിങ്ങൾക്ക് എത്തിയത്. നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും അപേക്ഷിക്കുവാനും
യാതൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ല. വേണമെങ്കിൽ നിങ്ങൾതന്നെ പ്രാർത്ഥിച്ചേക്കുവിൻ. യാതൊരു
ഫലവും പ്രാർത്ഥനകൊണ്ട് എനി നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. എന്നു സാരം.
نعوذ بالله. അടുത്ത വചനത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു:

വിഭാഗം - 6

﴿51﴾ നിശ്ചയമായും, നമ്മുടെ റ
സൂലുകളെയും, വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവ
രെയും ഐഹിക ജീവിതത്തിലും,
സാക്ഷികൾ നിൽക്കുന്ന [രംഗത്ത്

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ

വരുന്ന] ദിവസവും നാം സഹായിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

أَشْهَدُ

﴿52﴾ അതായത്, അക്രമികൾക്ക് അവരുടെ ഒഴികഴിവ് ഉപകാരം ചെയ്യാത്ത ദിവസം (മാത്രമല്ല) അവർക്ക് ശാപവുമുണ്ടായിരിക്കും; അവർക്കത്രെ കടുത്ത ഭവനവും!

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ

وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

﴿51﴾ إِنَّا لَنَنْصُرُ الَّذِينَ آمَنُوا وَآلِهِمْ كَمَا نَنْصُرُ الْمُؤْمِنِينَ فِي الْآيَاتِ وَأَن كَفَرُوا فَسَوْفَ يَكُونُ لَهُمْ جَذَابًا عَظِيمًا ﴿52﴾ അതായത് ഉപകാരം ചെയ്യാത്ത ദിവസം അക്രമികൾക്ക് അവരുടെ ഒഴികഴിവ് അവർക്കുണ്ട് (അവർക്കാണ്) താനും തന്നെ ശാപം അവർക്ക് തന്നെ ദാരിദ്ര്യം കടുത്ത(മോശമായ)ഭവനം, (ആ) ഭവനത്തിന്റെ കെടുതി.

ഓരോരുത്തരുടെയും സകല കർമ്മങ്ങളും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നതിന് പ്രവാചകൻമാർ, മലക്കുകൾ, അവയവങ്ങൾ തുടങ്ങിയ പലതരം സാക്ഷികൾ രംഗത്ത് വരുന്ന ദിവസമാണല്ലോ കീയാമത്തുനാൾ. അതുകൊണ്ടാണ് അതിന് സാക്ഷികൾ നിൽക്കുന്ന ദിവസം (يَوْمَ يَكُونُ الْأَشْهَادُ) എന്നു പറഞ്ഞത്. പാരത്രിക ജീവിതത്തിൽ മുൻസലൂകൾക്കും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കും ലഭിക്കുന്ന സഹായം വ്യക്തമാണ്. എന്നാൽ, ഈ ലോകത്ത് അവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന സഹായം എന്തായിരിക്കും? അത് പല പ്രകാരത്തിലും ആയേക്കാം; സുലൈമാൻ (അ), ദാവൂദ് (അ) എന്നിവർക്ക് ലഭിച്ചതുപോലെ, അവിശ്വാസികളെ കീഴോതുകി ആധിപത്യം നടത്തത്തക്ക പ്രതാപവും ഭരണവും ലഭിക്കുക, നമ്മുടെ നബി തിരുമേനി ﷺ ക്ക് സിദ്ധിച്ചതുപോലെ അവിശ്വാസികളിൽ പൊതുശിക്ഷ ഇറക്കി തങ്ങൾക്ക് വിജയം നൽകുക. അതുമല്ലെങ്കിൽ അവിശ്വാസികൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടി ബലഹീനമായിത്തീരുക ഇങ്ങിനെ പലവിധത്തിലും ആകാവുന്നതാണ്. **اللهم اعلم**

മുസാ നബി(അ)യുടെയും ഫിരഔന്റെയും വർത്തമാനങ്ങളും, നരകവാസികളുടെ സ്ഥിതിഗതികളും വിവരിച്ചതിനെത്തുടർന്നാണല്ലോ ഈ വചനങ്ങളിൽ റസൂലുകളുടെയും സത്യവിശ്വാസികളുടെയും വിജയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വാഗ്ദാനം അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത്. ഈ വാഗ്ദാനം അവൻ നിറവേറ്റാറുണ്ടെന്നതിന് ഒരു ഉദാഹരണമെന്നോണം മുസാ നബി(അ)യുടെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായത്തിന്റെയും ചരിത്രം അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ക്ഷമ കൈകൊള്ളുവാനും, പ്രസ്തുത വാഗ്ദാനത്തിൽ വിശ്വാസവും പ്രതീക്ഷയും അർപ്പിക്കുവാനും നബിയെ ഉപദേശിക്കുന്നു:

﴿53﴾ തീർച്ചയായും, മുസാക്ക് നാം മാർഗ ദർശനം നൽകുകയുണ്ടായി; ഇസ്റാഇൽ സന്തതി

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْرَثْنَا

കൾക്ക് നാം വേദഗ്രന്ഥം അവകാശപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

بَنِي إِسْرَائِيلَ أَلَكِتَابِ

﴿54﴾ ബുദ്ധിമാൻമാർക്ക് മാർഗദർശനം (ഉപദേശ)സ്ഥരണയുമായി കൊണ്ട്.

هُدًى وَذِكْرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ

﴿55﴾ ആകയാൽ, (നബിയേ) നീ ക്ഷമിക്കുക, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനം യഥാർത്ഥമാകുന്നു. നിന്റെ പാപത്തിന് വേണ്ടി പാപമോചനം തേടുകയും, വൈകുന്നേരവും കാലത്തും നിന്റെ രബ്ബിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് തസ്ബീഹ് [സ്തോത്രകീർത്തനം] നടത്തുകയും ചെയ്യുക.

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ

وَأَسْتَغْفِرْ لِدُنُوبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ

﴿53﴾ നാം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട് مُوسَى മുസാക്ക് മാർഗദർശനം, നേർമാർഗം وَأَوْزُنْنَا നാം അവകാശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്രായീൽ സന്തതികൾക്ക് أَلَكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥം ﴿54﴾ هُدًى മാർഗദർശനമായി, വഴികാട്ടിയായി ഉപദേശമായും, സ്ഥരണയായും لِأُولِي الْأَلْبَابِ ബുദ്ധിമാൻമാർക്ക് ﴿55﴾ فَاصْبِرْ ആകയാൽ നീ ക്ഷമിക്കുക إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനം حَقٌّ യഥാർത്ഥമാണ്, ശരിയായതാണ് وَأَسْتَغْفِرْ പാപമോചനംതേടുകയും ചെയ്യുക لِدُنُوبِكَ നിന്റെ പാപത്തിന് വേണ്ടി وَسَبِّحْ തസ്ബീഹും നടത്തുക بِحَمْدِ رَبِّكَ നിന്റെ രബ്ബിന് സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട്, സ്തുതിയോടെ بِالْعَشِيِّ വൈകുന്നേരം, സന്ധ്യക്ക് وَالْإِبْكَارِ കാലത്തും, രാവിലെയും

ആ കൽപന പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നബിയോടാണെങ്കിലും, സമുദായത്തിനാകമാനം ബാധകമാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. പാപമോചനം തേടുന്ന കാര്യം പ്രത്യേകിച്ചും. നബിയാണെങ്കിൽ എല്ലാ പാപങ്ങളും പൊറുക്കപ്പെട്ട ആളും പാപരഹിതനുകുന്നു. എന്നിട്ട്പോലും പാപങ്ങൾക്ക് പൊറുതി തേടണമെന്ന് കൽപ്പിക്കുമ്പോൾ നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആ കൽപന എത്രമാത്രം ഗൗരവപ്പെട്ടതായിരിക്കും?! ആലോചിച്ചു നോക്കുക! നബി തിരുമേനി ﷺ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ള പ്രവാചകൻമാർ-പൊതുജനങ്ങളെപ്പോലെ, അക്രമപരമോ, കുറ്റകരമോ ആയ പാപങ്ങൾ ചെയ്യാറുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ടാണ് പാപമോചനം തേടുവാൻ കൽപ്പിച്ചതെന്നും, ഈ വചനത്തിൽ നിന്നോ മറ്റോ ധരിച്ചുകൂടാ. സാധാരണകാര്യങ്ങൾ പോലും പ്രവാചകൻമാരുടെ സ്ഥാനപദവികൾ വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ കേവലം മര്യാദകേടായി ഗണിക്കപ്പെട്ടേക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ, ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തിൽ ഏറ്റവും അഭികാമ്യമായ ഒരു നയത്തിന് പകരം, അതിന്റെ താഴെ കിടയിലുള്ള മറ്റൊരു നയം-സാധാരണക്കാരെ അപേക്ഷിച്ചു ഈ നയം അനുവദനീയമായിരിക്കാമെങ്കിലും-അവർ സ്വീകരിച്ചുവെങ്കിൽ അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതു

നന്നായി ഗണിക്കപ്പെടുകയില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള നിസ്സാര സംഗതികളായിരിക്കും പ്രവാചകൻമാരുടെ പാപങ്ങൾ നല്ല ആളുകളുടെ നന്മകളായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കൽ സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ച മഹാൻമാരുടെ തിന്മകളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടേക്കാം. (حسنات الابرار سيئات المقربين) എന്ന് പറയുന്നത് ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള നിസ്സാരങ്ങളായ പോരായ്മയിൽനിന്നും അവർ സംശുദ്ധരായിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് അല്ലാഹു അവരോട് പാപമോചനം തേടുവാൻ കൽപ്പിക്കുന്നത്. (ഈ വിഷയകമായി സു:സാദ് 34-38 ന്റെ വിവരണത്തിൽ വായിച്ച വിവരങ്ങൾ ഇവിടെയും ഓർക്കുക)

നബിമാരുടെ പാപമോചനം തേടലിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നതിലും, അവരോട് അതിന് കൽപ്പിക്കുന്നതിലും മറ്റൊരു രഹസ്യം കൂടി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എല്ലാ വിഷയത്തിലും പ്രവാചകൻമാർ സമുദായത്തിന് മാതൃക നൽകേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ട് പാപങ്ങളെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിലും, അവയെപ്പറ്റി സദാ മോചനം തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിലും അവർ സമുദായത്തിന് മാതൃകാ പുരുഷൻമാരായിരിക്കുവാനുള്ള ഒരു പ്രത്യേക പ്രോത്സാഹനം കൂടിയാണ്. നബിയുടെ ഒരു തിരുവചനം കാണുക : ‘ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലേക്ക് പശ്ചാത്തപിക്കുക, ഞാൻ തന്നെ അവനിലേക്ക് ദിവസം നൂറു പ്രാവശ്യം പശ്ചാത്തപിക്കുന്നു’ (أياها الناس توبوا إلى الله فإني أتوب إليه في يوم مائة مرة- رواه مسلم)

ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ (4,5 വചനങ്ങളിൽ) അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തലക്ഷ്യങ്ങളിൽ തർക്കം നടത്തുന്നവരെപ്പറ്റി പറയുകയുണ്ടായി. പിന്നീട് 35-ാം വചനത്തിലും അതാവർത്തിക്കുകയും, വിഷയത്തിൽ അല്ലാഹുവിനുള്ള കഠിനമായ കോപം രേഖപ്പെടുത്തുകയും, അഹംഭാവത്തിൽ നിന്നും സ്വേച്ഛാപരമായ ധിക്കാരത്തിൽ നിന്നുമാണ് തർക്ക സ്വഭാവം ഉണ്ടാകുന്നതെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തു. തുടർന്നുകൊണ്ട് ഫിർഈന്റെയും, അവന്റെ ഗർവ്വിന്റെ കഥ വിവരിക്കുകയും ചെയ്തു. വീണ്ടും അടുത്ത വചനത്തിലും അതാ, ഈ വിഷയം അല്ലാഹു ആവർത്തിക്കുന്നു!

﴿56﴾ നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ ‘ആയത്തു’കളിൽ (സന്ദേശലക്ഷ്യങ്ങളിൽ) തങ്ങൾക്ക് വന്നുകിട്ടിയ യാതൊരു അധികൃത ലക്ഷ്യവും കൂടാതെ തർക്കം നടത്തുന്നവർ, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ, തങ്ങൾ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടില്ലാത്ത [അർഹരാകാത്ത] അഹംഭാവം അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ഇല്ല. ആകയാൽ, അല്ലാഹുവിനോട് ശരണം തേടിക്കൊള്ളുക, നിശ്ചയമായും, അവൻ തന്നെയാണ് (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും കാണുന്നവനും.

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرًا مَا هُمْ بِبَلِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

﴿56﴾ إِنَّ നിശ്ചയമായും الَّذِينَ يُجَادِلُونَ തർക്കം നടത്തുന്നവർ فِي آيَاتِ اللَّهِ അല്ലാഹു

വിന്റെ ആയത്തുകളിൽ **بَغِيرِ سُلْطَانٍ** ഒരു അധികൃത ലക്ഷ്യവും (പ്രമാണവും) ഇല്ലാതെ **أَنَّهُمْ** തങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുള്ള **إِنِّي صُدُّوْرُهُمْ** അവരുടെ നെഞ്ഞുകളിൽ (ഹൃദയങ്ങളിൽ) ഇല്ല **إِلَّا كُرْهُ** അഹംഭാവം (ഗർവ്വ്) അല്ലാതെ **مَا هُمْ** അവരല്ല **بِبَالِغِهِ** അതിന് എത്തിയവർ (അതിന് തക്ക അർഹതയുള്ളവർ) **فَاسْتَعِذْ** ആകയാൽ നീ ശരണം തേടുക **بِاللَّهِ** അല്ലാഹുവിൽ, അല്ലാഹുവിനോട് **إِنَّهُ هُوَ** നിശ്ചയമായും അവൻ തന്നെ **السَّمِيعُ** കേൾക്കുന്നവൻ **الْبَصِيرُ** കാണുന്നവൻ

അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശലക്ഷ്യങ്ങളിലും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലും അവൻ ദുസ്തർക്കം നടത്തുവാനുള്ള കാരണം അവരുടെ ഗർവ്വം അഹംഭാവവും മാത്രമാണ്. എന്നാൽ, അങ്ങിനെ ഗർവ്വ് നടിക്കുവാൻ തക്ക അർഹതയോ, യോഗ്യതയോ, ന്യായമോ അവർക്കുണ്ടോ? ഇല്ല. അതിനുമാത്രം അവരില്ല. എന്നിരിക്കെ, അതിനെച്ചൊല്ലി പരിഭവിക്കേണ്ടതില്ല. അവർ മൂലവും, അല്ലാതെയും ഉണ്ടാകാവുന്ന കെടുതികളിൽ നിന്ന് അല്ലാഹുവിൽ ശരണം തേടുക മാത്രമേ വേണ്ടൂ. അവൻ എല്ലാം കേട്ടും കണ്ടും കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാണല്ലോ.

﴿57﴾ ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിക്കൽ മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വലിയ കാര്യംതന്നെ. എങ്കിലും മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.

لَخَلَقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ
مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

﴿58﴾ അന്ധനും, കാഴ്ചയുള്ളവനും സമമാകുകയില്ല; വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരും, ദുഷ്കർമ്മിയുമാകട്ടെ, (അവരും സമമാകുക) ഇല്ല. എന്തോ (വളരെ) കുറച്ചേ നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നുള്ളൂ!

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ
وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

﴿59﴾ നിശ്ചയമായും, അന്ത്യഘട്ടം വരുന്നതുതന്നെ-അതിൽ സന്ദേഹമേ ഇല്ല. എങ്കിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾

﴿57﴾ لَخَلَقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَآلِهَا وَبِئْسَ مَا يَكْفُرُونَ ﴿57﴾ അധികം വലുത് (തന്നെ) مِنْ خَلَقِ النَّاسِ മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനെക്കാൾ എങ്കിലും, പക്ഷേ وَمَا يَسْتَوِي ﴿58﴾ لَا يَعْلَمُونَ അറിയാറില്ല. അധികവും മനുഷ്യരിൽ അധികവും. സമമാവുക(ഒക്കുക)യില്ല الْأَعْمَى അന്ധൻ وَالْبَصِيرُ കാഴ്ചയുള്ളവനും وَالَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ آمَنُوا സൽക്കരമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത വിശ്വസിച്ചവരും وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കരമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത ദുഷ്കരമിയും (തിന്മ ചെയ്യുന്നവരും)ഇല്ല قَلِيلًا مَا എന്തോ (വളരെ) കുറച്ചു (മാത്രം) تَتَذَكَّرُونَ നിങ്ങൾ ഉറ്റോലോചിക്കുന്നു. ﴿59﴾ إِنَّ السَّاعَةَ നിശ്ചയമായും അന്ത്യഘട്ടം, നാഴിക لَا تَبِيْهُهُ വരുന്നതു തന്നെ لَا رَبَّ لَهَا സന്ദേഹമേ ഇല്ല فِيهَا അതിൽ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ എങ്കിലും മനുഷ്യരിൽ അധികവും لَا يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

അടുത്ത വചനം മനസ്സിലാക്കുക. പ്രാർത്ഥനയാകുന്ന ദുആ യെ സംബന്ധിച്ച പലതും അതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്:

﴿60﴾ (ഹേ, മനുഷ്യരേ) നിങ്ങളുടെ രബ്ബ് പറയുന്നു: നിങ്ങൾ എന്നെ വിളിക്കുവിൻ [എന്നോട് പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ], ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകാം. നിശ്ചയമായും, എന്നെ ആരാധിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അഹംഭാവം നടിക്കുന്നവർ നിന്ദ്യരായ നിലയിൽ (താമസംവിനാ) ജഹന്നമിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്.

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿60﴾

﴿60﴾ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ നിങ്ങളുടെ രബ്ബ് പറയുന്നു, പറയുകയാണ് ادْعُونِي നിങ്ങളെ എന്നെ വിളിക്കുവിൻ, പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ أَسْتَجِبْ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ ഉത്തരം നൽകാം, നൽകും إِنَّ നിശ്ചയമായും الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ അഹംഭാവം നടിക്കുന്നവർ عَنْ عِبَادَتِي എന്നിക്ക് ആരാധന ചെയ്യുന്നതിന് سَيَدْخُلُونَ അവർ അടുത്ത് പ്രവേശിക്കും جَهَنَّمَ ജഹന്നമിൽ, നരകത്തിൽ دَاخِرِينَ നന്ദ്യരായി, നിസ്സാരൻമാരായി.

ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്നും പലതും മനസ്സിലാക്കുവാനുണ്ട് :

- 1) അല്ലാഹുവിനെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ എന്നു പറയാതെ, നിങ്ങളുടെ രബ്ബ് പറയുന്നു, എന്നെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ (وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي) എന്നത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ രബ്ബും-രക്ഷിതാവും-നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എന്റെ അടിയാൻമാരുമായ സ്ഥിതിക്ക് നിങ്ങൾ എന്നെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിർവ്വാഹമില്ല, അതു നിങ്ങളുടെ സ്വാഭാവികമായ ഒരു കടമയാണ്. മറ്റാരെയും വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് അവകാശമോ, ന്യായമോ, ആവശ്യമോ ഇല്ല. എന്ന് താൽപര്യം.
- 2) പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവന്റെ പ്രാർത്ഥനക്ക് ഉത്തരം നൽകുവാൻ അല്ലാഹു എപ്പോഴും സന്നദ്ധനാണ്. അതിൽ യാതൊരു വൈമനസ്യവും അവന്നില്ല. ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം

നൽകാം) (أَسْتَجِبْ لَكُمْ) എന്നുള്ള നിരൂപാധികമായ വാഗ്ദാനം അതാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്

3) ദുആ ഇബാദത്താണ്. അത് ആരാധനയിൽപെട്ടതാണ്. പ്രാർത്ഥനയും തുടർന്നുള്ള വാക്യത്തിൽ എന്നെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അഹംഭാവം നടിക്കുന്നവർ എന്നു പറയാതെ എന്നെ ആരാധിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അഹംഭാവം നടിക്കുന്നവർ (إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي) എന്ന പ്രയോഗം ഇതാണ് കാട്ടിത്തരുന്നത്

4) അല്ലാഹുവിനെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കാതെയും, അവന് ആരാധന ചെയ്യാതെയും ഇരിക്കുന്നതും, ആ രണ്ടിലും അവന് പുറമെ മറ്റുള്ളവരെകൂടി പക്ഷ് ചേർക്കുന്നതും വാസ്തവത്തിൽ ശർവ്വം, അഹംഭാവവുമാണ്. (സഷ്ടാവും രക്ഷിതാവുമാണ് അവനായിരിക്കെ, മറ്റുള്ളവരെല്ലാം അവന്റെ അടിമകളും സൃഷ്ടികളുമായിരിക്കെ, അതിനുള്ള കാരണം വ്യക്തമാണല്ലോ. എന്നെ ആരാധിക്കാത്തവർ എന്നോ മറ്റോ പറയാതെ എന്നെ ആരാധിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അഹംഭാവം നടിച്ചവർ എന്ന വാക്കിൽ നിന്ന്, ഇതു മനസ്സിലാക്കാം.

ആരാധകളെല്ലാം അല്ലാഹുവിനെമാത്രമേ പാടുള്ളുവെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അല്ലാഹുവിനല്ലാത്ത ആരാധന കൂഫ്റും ശിർക്കും (അവിശ്വാസവും, ബഹുദൈവവിശ്വാസവും) ആയിരിക്കുന്നതാണ്. അപ്പോൾ, ആരാധനയുടെ ഒരു ഇനമായ-അതിലെ പ്രധാന ഇനമായ -വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കലും അങ്ങിനെത്തന്നെ എന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. താഴെ കാണുന്ന ഹദീഥുകൾ ഇവിടെ സ്മർത്തവ്യമാകുന്നു :

- 1) قال النبي صلى الله عليه وسلم من لم يدع الله يغضب عليه - احمد والحاكم
- 2) وقال صد الدعاء هو العبادة وقرأ هذه الآية - احمد والترمذى والنسائى وابوداود
- 3) وقال الدعاء مخ العبادة - الترمذى
- 4) سننل صد اى العبادة افضل قال دعاء المرأة لنفسه - البخاري فى الادب
- 5) وقال يستجاب للعبد ما لم يدع باثم او قطيعة رحم ما لم يستعجل قيل ما الاستعجال قال يقول قد دعوة وقد دعوت فلم أر يستجاب لي فيستحسر عند ذلك ويدع الدعاء - مسلم

സാരം: 1. നബി ﷺ പറഞ്ഞു: ആർ അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ലയോ അവന്റെമേൽ അല്ലാഹു കോപിക്കുന്നതാണ്. (അ; ഹാ)

2. തിരുമേനി ﷺ പറഞ്ഞു: ദുആ തന്നെയാണ് ഇബാദത്ത് തുടർന്നുകൊണ്ട് തിരുമേനി ഈ ആയത്ത് ഓതുകയും ചെയ്തു (അ; തി; ദാ; ന.)

3. തിരുമേനി ﷺ പറഞ്ഞു: ദുആ ഇബാദത്തിന്റെ മജ്ജയാണ് (തി)

4. ഇബാദത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായതേതെന്ന് തിരുമേനി ﷺ യോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: മനുഷ്യൻ തനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കലാകുന്നു. (ബുഖാരി-അദ്ദേഹത്തിന്റെ അൽ അദബിൽ)

5. തിരുമേനി ﷺ പറഞ്ഞു: പാപകരമായതിനോ, കുടുംബബന്ധം മുറിക്കുന്നതിനോ പ്രാർത്ഥിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ-ധൃതികൂട്ടാതിരിക്കുന്ന പക്ഷം - മനുഷ്യന് പ്രാർത്ഥനക്ക്

ഉത്തരം ലഭിക്കുന്നതാണ്. അപ്പോൾ ചോദിക്കപ്പെട്ടു ധൃതികൂട്ടുക എന്നാലെന്താണ്? അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു : ഞാൻ ദുആ ചെയ്തു, ഞാൻ ദുആ ചെയ്തു എന്നിട്ട് എനിക്ക് ഉത്തരം കിട്ടുന്നതായി കാണുന്നില്ല എന്നു (അക്ഷമനായി)പറയുകയും, അങ്ങനെ അന്നേരം മനസ്സു മടുത്ത് ദുആ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക ഇതാണ് ധൃതികൂട്ടൽ (മു.) ദുആയും ഇബാദത്തും ചെയ്യപ്പെടുവാനുള്ള അർഹത അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാകുവാൻ കാരണം അടുത്ത ആയത്തിൽ കാണാം:

വിഭാഗം - 7

﴿61﴾ അല്ലാഹുവത്രെ നിങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി രാത്രിയെയും, (കണ്ണു)കാണാവുന്ന നിലയിൽ [പ്രകാശിതമായിക്കൊണ്ട്]പകലിനെയും നിങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടാക്കിത്തന്നവൻ. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ജനങ്ങളുടെമേൽ ദയവ് (അഥവാ അനുഗ്രഹം) ഉള്ളവൻതന്നെയാണ്. എങ്കിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികമായും നന്ദി ചെയ്യുന്നില്ല.

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾

﴿62﴾ അങ്ങനെയുള്ളവനെത്രെ, എല്ലാ വസ്തുവിന്റെയും സ്രഷ്ടാവായ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് ആയ അല്ലാഹു. അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ല. എന്നിരിക്കെ, എങ്ങനെയെന്ന് നിങ്ങൾ (സത്യംവിട്ട്) തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നതാണ്?!

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَآَنِي تُؤْفَكُونَ ﴿٦٢﴾

﴿63﴾ അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളെ [ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ] നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ അപ്രകാരം (സത്യത്തിൽ നിന്ന്) തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

كَذَٰلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا بِغَايَتِ اللَّهِ تَجْحَدُونَ ﴿٦٣﴾

﴿61﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ (ഏർപ്പെടുത്തി)ത്തന്ന രാത്രിയെ لِتَسْكُنُوا فِيهِ നിങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി പകലിനെയും مُبْصِرًا കാണാവുന്നതായി, കാണത്തക്കതായി إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു لَذُو فَضْلٍ ദയവ് (അനുഗ്രഹം)ഉള്ളവൻതന്നെ عَلَى النَّاسِ മനുഷ്യരുടെ മേൽ എങ്കിലും മനുഷ്യരിൽ അധികവും, മിക്കവരും لَا يَشْكُرُونَ നന്ദി

ചെയ്യുന്നില്ല ﴿62﴾ ذَلِكُمْ (അങ്ങിനെയുള്ള) അവൻ, അവനത്രെ اللهُ അല്ലാഹു رَبُّكُمْ
 നിങ്ങളുടെ റബ്ബായ, രക്ഷിതാവ് خَالِقُ സൃഷ്ടിച്ചവൻ كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാവസ്തുവെയും
 ആരാധനയില്ല إِلَّا هُوَ അവനല്ലാതെ فَأَنَّى അപ്പോൾ എങ്ങിനെ, എങ്ങോട്ടാണ് تَوَفَّكُونَ
 നിങ്ങൾ തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നു ﴿63﴾ كَذَلِكَ അപ്രകാരം يُؤْفَكُ തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നു الَّذِينَ
 ആയിരുന്നവർ بِآيَاتِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളെ يَجْحَدُونَ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടി
 രിക്കും

﴿64﴾ അല്ലാഹുവത്രെ, നിങ്ങൾക്കു ഭൂമിയെ വാസസ്ഥലവും, ആകാശത്തെ ഒരു കെട്ടിടവും [മേൽപുരയും] ആക്കിത്തന്നവൻ. അവൻ നിങ്ങളെ രൂപപ്പെടുത്തുകയും, എന്നിട്ട് നിങ്ങളുടെ രൂപങ്ങളെ നന്നാക്കുകയും ചെയ്തു; നിങ്ങൾക്ക് വിശേഷപ്പെട്ട വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് അവൻ ആഹാരം (അഥവാ ഉപജീവനം) നൽകുകയും ചെയ്തു.

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمُ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ

അങ്ങിനെയുള്ളവനാണ് നിങ്ങളുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹു അപ്പോൾ, (സർവ്വ) ലോക രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു എത്രയോ മാഹാത്മ്യമേറിയവനാകുന്നു!

ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

﴿65﴾ അവനത്രെ ജീവത്തായുള്ളവൻ. അവനല്ലാതെ ആരാധനേ ഇല്ല. അതിനാൽ, മതം (അഥവാ കീഴ്വണക്കം) അവന് (മാത്രം) നിഷ്കളങ്കമാക്കിക്കൊണ്ട് അവനെ വിളിച്ചു (പാർത്ഥി) ക്കുവിൻ. ലോകരുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനാണ് സർവ്വസ്തുതിയും!

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

﴿64﴾ اللهُ അല്ലാഹു الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ഭൂമിയെ رَبُّكُمْ താവളം(താമസസ്ഥലം) وَالسَّمَاءَ ആകാശത്തെ قَرَارًا കെട്ടിടം, എടുപ്പ് صَوَّرَكُمُ നിങ്ങളെ രൂപപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു فَأَحْسَنَ എന്നിട്ടവൻ നന്നാക്കി (ഭംഗിയാക്കി) رَزَقَكُمُ നിങ്ങളുടെ രൂപങ്ങളെ وَرَزَقَكُمُ നിങ്ങൾക്കവൻ (ആഹാരം ഉപജീവനം)നൽകുകയും ചെയ്തു مِنَ الطَّيِّبَاتِ വിശിഷ്ട(നല്ല, പരിശുദ്ധ)മായവയിൽ നിന്ന്

فَبَارِكْ رَبُّكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ (അവനാണ്) അല്ലാഹു رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്, റബ്ബായ فَتَبَارَكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ (നന്മ, മേന്മ) ഏറിയിരിക്കുന്നു اللهُ അല്ലാഹു رَبُّ الْعَالَمِينَ ലോക (രുടെ) രക്ഷിതാവായ ﴿65﴾ هُوَ الْحَيُّ അവനത്രെ ജീവത്തായുള്ളവൻ, (സാക്ഷാൽ) ജീവിക്കുന്നവൻ لِإِلَهِ ആരാധ്യനേ ഇല്ല هُوَ الْهُوَ അവനല്ലാതെ فَادْعُوهُ ആകയാൽ അവനെ വിളിക്കുക, പ്രാർത്ഥിക്കുക مُخْلِصِينَ لَهُ അവൻ നിഷ്കളങ്കമാക്കിക്കൊണ്ട് الدِّينَ മതം, കീഴ്വണക്കം الْحَمْدُ (സർവ്വ) സ്തുതി اللهُ അല്ലാഹുവിനാണ് رَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവായ

പ്രാർത്ഥനയും, ആരാധനയും അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ പാടുള്ളുവെന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ പലതും വിവരിച്ചശേഷം, അതുകൊണ്ട് അവനെ മാത്രം വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, ആരാധിക്കുകയും വേണമെന്ന് വീണ്ടും ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. അതോടുകൂടി, തക്കതായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുഖേന സംശയാതീതമായി ഈ യാഥാർത്ഥ്യം സ്ഥാപിച്ചു കഴിഞ്ഞതിന്റെ പേരിൽ അല്ലാഹുവിന് സ്തുതി രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

﴿66﴾ (നബിയേ) പറയുക: എന്റെ രക്ഷിതാവിൽ നിന്ന് എനിക്ക് തെളിവുകൾ വന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിന് പുറമെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു(പ്രാർത്ഥിച്ചു) വരുന്നവരെ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നത് എനോട് വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ലോകരുടെ രക്ഷിതാവിന് ഞാൻ കീഴൊതുങ്ങണമെന്ന് എനോട് കൽപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

﴿66﴾ قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الرِّبِّيُّ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

﴿66﴾ قُلْ നീ പറയുക إِنِّي نُهِيتُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു مِنْ دُونِ اللَّهِ ഞാൻ ആരാധിക്കൽ الَّذِينَ تَدْعُونَ നിങ്ങൾ വിളിച്ചുപ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരെ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ لَمَّا جَاءَنِي എനിക്ക് വന്നിരിക്കെ الرِّبِّيُّ തെളിവുകൾ مِنْ رَبِّي എന്റെ റബ്ബിന്റെ പക്കൽ നിന്ന് وَأُمِرْتُ ഞാൻ (എനോട്) കൽപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു أَنْ أُسَلِّمَ ഞാൻ കീഴൊതുങ്ങുവാൻ, അനുസരിക്കണമെന്ന് لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരുടെ രക്ഷിതാവിന്

അതുകൊണ്ട് ആരാധനയിൽ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേരുവാനോ, അതു സമ്മതിക്കുവാനോ എനിക്ക് നിവൃത്തിയില്ല എന്ന് താൽപര്യം.

﴿67﴾ അവനത്രെ, നിങ്ങളെ മണ്ണിൽനിന്നും, പിന്നെ ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽ [ശുക്ലബീജത്തിൽ] നിന്നും, പിന്നീടു രക്തപിണ്ഡത്തിൽ നിന്നുമായി സൃഷ്ടിച്ചവൻ, പിന്നീട്,

﴿67﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ

നിങ്ങളെ അവൻ ശിശുക്കളായി പുറത്തുവരുത്തുന്നു; പിന്നെ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പൂർണ്ണശക്തി (യൗവനം) പ്രാപിക്കും വരേക്കും (വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നു); പിന്നെ, നിങ്ങൾ വൃദ്ധൻമാരായിത്തീരുന്നതുവരേക്കും (അവശേഷിപ്പിക്കുന്നു) . (അതിന്) മുമ്പേ, കാലം തീർന്ന് (മരണപ്പെട്ട്) പോകുന്നവരും നിങ്ങളിലുണ്ട്; നിർണയിക്കപ്പെട്ട ഒരവധിയിൽ നിങ്ങൾ എത്തിച്ചേരേണ്ടതിനും, നിങ്ങൾ മനസ്സീരുത്തുവാൻ വേണ്ടിയും ആകുന്നു (ഇതെല്ലാം)

طِفْلًا ثُمَّ لَتَبَلُّغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لَتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَن يُتَوَفَّى مِنْ قَبْلُ وَلَتَبَلُّغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

﴿67﴾ അവൻ **الَّذِي خَلَقَكُمْ هُوَ** നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ **مِنْ تُرَابٍ** മണ്ണിനാൽ, മണ്ണിൽനിന്ന് **ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ** പിന്നെ ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽനിന്നും പിന്നെ രക്തപിണ്ഡത്തിൽ നിന്നും **ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ** പിന്നെ നിങ്ങളെ അവൻ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു **طِفْلًا** ശിശുക്കളായി **ثُمَّ لَتَبَلُّغُوا** പിന്നെ നിങ്ങൾ എത്തുന്നതിനുവേണ്ടിയും, നിങ്ങൾ പ്രാപിക്കുന്നതുവരേക്കും **أَشَدَّكُمْ** നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും ശക്തമായ അവസരം, പൂർണ്ണശക്തി **ثُمَّ لَتَكُونُوا** പിന്നെ നിങ്ങൾ ആകുന്നതിനും, ആകുംവരേക്കും **شُيُوخًا** വൃദ്ധൻമാർ, വയസ്സൻമാർ **مِنْكُمْ** നിങ്ങളിലുണ്ട് **مَنْ يُتَوَفَّى** കാലംകഴിയുന്നവർ **مِنْ قَبْلُ** മുമ്പ്, മുമ്പേ **وَلَتَبَلُّغُوا** നിങ്ങൾ എത്തുന്നതിനും, എത്തുന്നതുവരേക്കും **أَجَلًا** ഒരവധിയിൽ **مُسَمًّى** നിർണയിക്കപ്പെട്ട **وَلَعَلَّكُمْ** നിങ്ങളായേക്കുവാൻ വേണ്ടിയും, ആയേക്കുകയും ചെയ്യാം **تَعْقِلُونَ** മനസ്സീരുത്തു(വാൻ), ബുദ്ധികൊടുക്കുന്ന, ചിന്തിക്കുന്ന(വർ)

സു: ഹജ്ജ് 5 ലും, സു: മുഅ്മിൻ 12-16 ലും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും പ്രസ്താവിച്ച സംഗതികൾ ഇവിടെയും ഓർക്കുക, നിർണയിക്കപ്പെട്ട അവധി (أجل مسمى) എന്നു പറഞ്ഞത് ഓരോ വ്യക്തിയുടെ ആയുഷ്കാലമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട അവധിയായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ-ചിലർ പറയുന്നതുപോലെ-മനുഷ്യ സമുദായത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള അവധിയാകുന്ന അന്ത്യനാളും ആയിരിക്കാവുന്നതാണ്. **اللهم اعلم**

﴿68﴾ അവൻതന്നെയാണ് ജീവിപ്പിക്കുകയും, മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ. എന്നാൽ, ഒരു കാര്യം അവൻ തീരുമാനിച്ചാൽ, അതിനെക്കുറിച്ച് ഉണ്ടാകുക എന്നു അവൻ പറയുകമാത്രം ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ അതുണ്ടാകുന്നതാണ്.

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ

﴿68﴾ അവൻ യാതൊരുവൻ **يُحْيِي** അവൻ ജീവിപ്പിക്കുന്നു **مَرَمًا** മരണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു **فَإِذَا قَضَىٰ** എന്നാൽ അവൻ തീരുമാനിച്ചാൽ, വിധിച്ചാൽ **أَمْرًا** ഒരു കാര്യം **فَإِنَّمَا يَقُولُ** എന്നാലവൻ പറയുക മാത്രം ചെയ്യുന്നു **كُنْ** അതിനെക്കുറിച്ച് **كُنْ** ഉണ്ടാവുക എന്ന് **فَيَكُونُ** അപ്പോഴത് ഉണ്ടാകും.

അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളിൽ തർക്കം നടത്തുന്ന ധിക്കാരികളെക്കുറിച്ച് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ മൂന്ന് പ്രാവശ്യം ഇതിനുമുമ്പ് അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ച് ആക്ഷേപിക്കുകയുണ്ടായി. അടുത്ത ആയത്തിൽ എനിയും -നാലാമതൊരു പ്രാവശ്യംകൂടി - അതാവരെക്കുറിച്ച് വളരം ശക്തമായി ആക്ഷേപിക്കുന്നു! അവരുടെ അന്തരംഗം എന്താണെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുകയും, അതോടൊപ്പം അവർക്ക് നേരിടുവാനിരിക്കുന്ന ഭാവിയെപ്പറ്റി മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു!

വിഭാഗം - 8

﴿69﴾ അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളിൽ തർക്കം നടത്തുന്നവരിലേക്ക് നീ (നോക്കി) കാണുന്നില്ലേ, അവർ എങ്ങിനെയാണ് (സത്യത്തിൽ നിന്ന്) തിരിച്ചുവിടപ്പെടുന്നത്?!

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَجِدُونَ فِي آيَاتِ
اللَّهِ أَنِّي يُصْرَفُونَ ﴿٦٩﴾

﴿70﴾ വേദഗ്രന്ഥത്തെയും, നമ്മുടെ രസുലുകളെ [ദൂതൻമാരെ] നാം ഏതൊന്നുമായി അയച്ചുവോ അതിനെയും വ്യാജമാക്കുന്നവരത്രെ (അവർ). എന്നാൽ, വഴിയെ അവർക്ക് അറിയാറാകും!

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَمَا
أُرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾

﴿71﴾ (അതെ) അവരുടെ കഴുത്തുകളിൽ ആമങ്ങളാകുമ്പോൾ; ചങ്ങലകളും! (അവയുമായി) അവർ വലിച്ചിഴക്കപ്പെടും.

إِذِ الْأَغْلَلُ فِي آعْنَاقِهِمْ وَالسَّلْسِلُ
يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾

﴿72﴾ ചുട്ടുതിളക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽ! പിന്നീട് അവരെ നരകത്തിൽ (ഇട്ട്) കത്തിക്കപ്പെടും.

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾

﴿73﴾ പിന്നെ, അവരോട് പറയപ്പെടും നിങ്ങൾക്ക് പങ്കുചേർത്തുവന്നിരുന്നവർ എവിടെ?

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيُّنَا مَا كُنْتُمْ
تَشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾

﴿74﴾ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ (പങ്കു ചേർത്തിരുന്നവർ)! അവർ പറയും : അവർ ഞങ്ങളെ വിട്ട്(മറഞ്ഞത്) കാണാതായിപ്പോയി! (അല്ല-) പക്ഷെ, ഞങ്ങൾ മുൻ യാതൊന്നിനെയും വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥി)ച്ചിരുന്നില്ല. ഇതുപോലെ അല്ലാഹു അവിശ്വാസികളെ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നു.

مِن دُونِ اللَّهِ ط قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَل لَّمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا ؕ كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾

﴿69﴾ നീ കണ്ടില്ലേ, നോക്കുന്നില്ലേ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ തർക്കം നടത്തുന്നവരിലേക്ക് فِي آيَاتِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളിൽ أَنَّى എങ്ങിനെ يُضَرِّفُونَ അവർ തിരിച്ചുവിടപ്പെടുന്നു (തെറ്റിപ്പോകുന്നു) ﴿70﴾ بِالْكِتَابِ വ്യാജമാക്കിയവരാണ് الَّذِينَ كَذَّبُوا വേദഗ്രന്ഥത്തെ وَمَا യാതൊന്നിനെയും أَرْسَلْنَا بِهِ അതുമായി (അതുകൊണ്ട്) നാമയച്ചു. നമ്മുടെ റസൂലുകളെ فَسَوْفَ എന്നാൽ (അതിനാൽ) വഴിയെ يَعْلَمُونَ അവർക്ക് അറിയാം, അറിയും ﴿71﴾ إِذَا الْأَغْلَالُ ആമങ്ങൾ (വിലങ്ങുകൾ) ആകുമ്പോൾ فِي أَعْنَاقِهِمْ അവരുടെ കഴുത്തുകളിൽ وَالسَّلَاسِلُ പാടുകളും يُسْحَبُونَ അവർ വലിച്ചിഴക്കപ്പെടും ﴿72﴾ فِي الْحَمِيمِ ചൂട്ടുതിളക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽ فِي النَّارِ പിന്നെ നരകത്തിൽ, അഗ്നിയിൽ أَسْحَرُونَ അവരെ ഇട്ടു കത്തിക്കപ്പെടും ﴿73﴾ شِمْقِيلٍ പിന്നെ പറയപ്പെടും لَعْنَهُمْ അവരോട് എവിടെ مَا كُنْتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നത് تَشْرِكُونَ പങ്കുചേർത്തു വരുക ﴿74﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ قَالُوا അവർ പറയും ضَلُّوا عَنَّا അവർ ഞങ്ങളെ വിട്ടുപോയി(മറഞ്ഞു, കാണാതായി) بَلْ പക്ഷെ, എങ്കിലും لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا ഞങ്ങൾ വിളിച്ചിരുന്നില്ല, പ്രാർത്ഥിക്കുമായിരുന്നില്ല. മുൻ യാതൊന്നിനെയും شَيْئًا യാതൊന്നിനെയും مِنْ قَبْلُ അതു (ഇതു)പോലെ, അപ്രകാരം يُضِلُّ اللَّهُ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുന്നു الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളെ

അല്ലാഹുവിന് പുറമെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചാരാധിച്ചിരുന്ന ദൈവങ്ങളൊക്കെ എവിടെപ്പോയി? ആരും നിങ്ങളെ സഹായിക്കാനില്ലേ? എന്നൊക്കെ അവരോട് പരിഹാസപൂർവ്വം ചോദിക്കപ്പെടും. അപ്പോൾ അവർ പറയുന്ന മറുപടികളാണിത്: അവർ ഞങ്ങളെ വിട്ട് എവിടെയോ മറഞ്ഞുപോയി ; അവരെക്കൊണ്ട് ഒരു ഉപകാരവും ഞങ്ങൾക്ക് കിട്ടിയിട്ടില്ല. അത്രയുമല്ല, വാസ്തവത്തിൽ, ഞങ്ങൾ ആരെയും വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടേയില്ല എന്നൊക്കെ ആദ്യം തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ അവർ പഴിക്കുകയും, പിന്നീട് അവയുടെ ആരാധനയെത്തന്നെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സു: അൻആമിൽ ഈ രംഗം വിവരിച്ച സ്ഥലത്ത് അവരെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: പിന്നീട് അവരുണ്ടാകുന്ന കുഴപ്പം, ഞങ്ങളുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹുതന്നെയാണ (സത്യം)! ഞങ്ങൾ മുശ്ശികുകൾ ആയിരുന്നില്ല എന്നു പറയുന്നതല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമായിരിക്കയില്ല. അവർ അവരുടെ സ്വന്തം പേരിൽ തന്നെ കളവു പറയുന്നത് എപ്രകാരമാണെന്ന് നോക്കുക! അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചിരുന്നവ അവരിൽ നിന്നും മറഞ്ഞു കാണാതാവുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. (ഇത്രയും ദുരവസ്ഥക്ക് (۲۴-۲۳) الانعام: ۲۲-۲۴)

അവർ വിധേയരാകുവാനുണ്ടായ ഹേതു എന്താണെന്ന് അല്ലാഹു അവരെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു:

﴿75﴾ ‘അതൊക്കെ, ഭൂമിയിൽവെച്ച് ന്യായമില്ലാത്ത വിധത്തിൽ നിങ്ങൾ ആഹ്ളാദം കൊണ്ടിരുന്നത് കൊണ്ടും, നിങ്ങൾ അഹന്ത കാണിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടുമാകുന്നു (സംഭവിച്ചത്)

ذٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي
الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ
تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾

﴿76﴾ ‘നരകത്തിന്റെ വാതിലുകളിൽക്കൂടി, - അതിൽ നിത്യവാസികളെന്ന നിലയിൽ-നിങ്ങൾ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. എന്നാൽ, അഹംഭാവികളുടെ പാർപ്പിടം വളരെ ചീത്തതന്നെ!’

اَدْخُلُوا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
فَبِئْسَ مَثْوٰى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾

﴿77﴾ അതുകൊണ്ട് (നബിയേ) ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളുക. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനം യഥാർത്ഥമാകുന്നു. എനി, നാം അവരോട് താക്കീത് ചെയ്യുന്നതിൽ ചിലത് (ഒരു പക്ഷെ)നിനക്ക് നാം കാണിച്ചു തന്നെക്കുന്നതായാലും, അല്ലെങ്കിൽ, (അതിന്മുമ്പായി നിന്റെ കാലം കഴിച്ച്) നിന്നെ നാം പിടിച്ചെടുക്കുന്നതായാലും, നമ്മുടെ അടുകലേക്കു തന്നെ അവർ മടക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

فَاَصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَاِمَّا
نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ اَوْ
نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٧٧﴾

﴿75﴾ ذٰلِكُمْ അത് بِمَا كُنْتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് تَفْرَحُونَ ആഹ്ളാദം (പുളകം, സന്തോഷം) കൊള്ളുക فِي الْاَرْضِ ഭൂമിയിൽ بِغَيْرِ الْحَقِّ ന്യായം (അർഹത) ഇല്ലാതെ وَبِمَا كُنْتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതുകൊണ്ടും تَمْرَحُونَ അഹന്ത (അഹങ്കാരം) കാണിക്കുക ﴿76﴾ اَدْخُلُوا നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുവിൻ اَبْوَابَ جَهَنَّمَ ജഹന്നമിന്റെ വാതിലുകളിൽ خَالِدِينَ അതിൽ ശാശ്വതൻമാർ (സ്ഥിരവാസികൾ) ആയിക്കൊണ്ട് فَبِئْسَ അപ്പോൾ എത്രയോ ചീത്ത مَثْوٰى الْمُتَكَبِّرِينَ അഹംഭാവികളുടെ പാർപ്പിടം ﴿77﴾ فَاَصْبِرْ അതുകൊണ്ട് ക്ഷമിക്കുക اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനം حَقٌّ യഥാർത്ഥം (സത്യം, ന്യായം) ആണ് فَاِمَّا نُرِيَنَّكَ എന്നാൽ നിനക്ക് നാം കാട്ടിത്തന്നെക്കുന്നതായാൽ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ അല്ലെ ചിലത് الَّذِي نَعِدُهُمْ നാമവരോട് വാഗ്ദത്തം (താക്കീത്)ചെയ്യുന്ന

ങ്കിൽ നിന്നെ നാം പിടിച്ചെടുക്കുന്ന (കാലം കഴിയുമാറാകുന്നതായാൽ فَإِنَّا എന്നാൽ നമ്മിലേക്ക്തന്നെ يُرْجَعُونَ അവർ മടക്കപ്പെടുന്നു).

അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളിലും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലും കുതർക്കം നടത്തി സംതുപ്തരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അഹങ്കാരികളുടെ ചെയ്തികളും, സ്ഥിതിഗതികളും, വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം-അതാണല്ലോ ഈ സൂറത്തിലെ പ്രധാന സംസാര വിഷയം-ക്ഷമിച്ചു കൊണ്ട് സത്യപ്രബോധനം തുടരുവാനും, അവരുടെ പേരിലുള്ള ശിക്ഷാ നടപടി അല്ലാഹു എടുത്തുകൊള്ളുമെന്ന് സമാധാനിക്കുവാനും അല്ലാഹു നബിയെ ഉപദേശിക്കുന്നു. മറ്റൊരിടത്ത് അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: وَإِن مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعْدُهُمْ أَوْ نتَوْفِيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ - الرعد (നാം അവരോട് താക്കീത് ചെയ്യുന്നതിൽ ചിലത് നിനക്ക് നാം കാണിച്ചുതരുന്നതായാലും, അല്ലെങ്കിൽ- അതിനുവ് - നിന്നെ നാം പിടിച്ചെടുക്കുന്നതായാലും പ്രബോധനം ചെയ്യൽ മാത്രമാണ് നിന്റെ മേൽ - ബാധ്യത - ഉള്ളത്. വിചാരണ നമ്മുടെ മേലുമാണ് - ബാധ്യത - ഉള്ളത് (സൂ: റഅദ് : 40) നബിയുടെ ജീവിതകാലത്തുതന്നെ അവർക്ക് വല്ല ശിക്ഷകളും ബാധിച്ചെന്നുവരാം. അല്ലെങ്കിൽ അതിനുവുമ്പായി അവിടുത്തെ കാലം കഴിഞ്ഞുപോയെന്നും വരാം-രണ്ടായാലും ശരി-അവരുടെ കാര്യത്തിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന നയം ഒന്നുതന്നെ, അതിൽ മാറ്റമില്ല എന്നു സാരം. എന്നാൽ, ബദർ യുദ്ധത്തിൽ അവരുടെ നട്ടെല്ല് ഒടിഞ്ഞുപോയതും, അധികം താമസിയാതെ അറേബ്ബ്യാ ഉപദ്വീപിൽ ശിർക്കിന്റെയും കുഫ്റിന്റെയും തേർവാഴ്ച അവസാനിച്ച് അറബികളെല്ലാം ഇസ്ലാമിന്റെ പതാകയിൻകീഴിൽ അണി നിരന്നതും നബിയുടെ ജീവിതകാലത്തുതന്നെയാണല്ലോ. മേൽ വിവരിച്ചതെല്ലാം ഈ സമുദായത്തിന്റെ മാത്രം സ്വഭാവമല്ല, മുൻപ്രവാചകൻമാരുടെയും, അവരുടെ സമുദായങ്ങളുടെയും കാലത്തെ സ്ഥിതിഗതികളും ഇതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായിരുന്നില്ല എന്നു അടുത്ത വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

﴿78﴾ നിനക്ക് മുമ്പ് പല റസൂലുകളെ [ദൂതൻമാരെ]യും നാം അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നിനക്ക് നാം കഥനം ചെയ്തു (വിവരിച്ചു) തന്നിട്ടുള്ളവർ അവരിലുണ്ട്. ഏതൊരു റസൂലിനും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതിയോടെയല്ലാതെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കൊണ്ടുവരാൻ (നിവൃത്തി)ഇല്ല.

എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനവന്നാൽ, യഥാർത്ഥം അനുസരിച്ച് വിധി നടത്തപ്പെടും; അവിടെവെച്ച് വ്യർത്ഥകാരികൾ നഷ്ടത്തിലാവുകയും ചെയ്യും.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ
مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ
نَقْضُصَّ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ
أَنْ يَأْتِيََ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ
وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ

﴿78﴾ مِنْ قَبْلِكَ وَ لَقَدْ أَرْسَلْنَا نാം അയച്ചിട്ടുണ്ട് رُسُلًا പല ദൂതന്മാരെ നിന്റെ മുൻ مِنْهُمْ അവരിലുണ്ട് قَصَصْنَا നാം കഥനം ചെയ്ത് (വിവരിച്ചു)തന്നവർ عَلَيْكَ നിനക്ക് لَمْ نَقْصُصْ അവരിലുണ്ട് وَمِنْهُمْ مَنْ عَلَيْكَ നിനക്ക് ഇല്ല, ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, പാടില്ല لِرُسُولٍ ഒരു റസൂലിനും, ദൂതനും أَنْ يَأْتِيَ വരൽ, വരുവാൻ بآيَةٍ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും കൊണ്ട് إِلَّا يَأْذَنَ اللَّهُ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതിയോടെ യല്ലാതെ فَادْجَاءَ എന്നാൽ (അങ്ങനെ)വന്നാൽ أَمْرُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പന قُضِيَ വിധി നടത്തപ്പെടും, തീരുമാനം ചെയ്യപ്പെടും بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥ പ്രകാരം, മുറയനുസരിച്ച് وَخَسِرَ നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും هُنَالِكَ അവിടെവെച്ച് (അപ്പോൾ) الْمُبْطِلُونَ വ്യർത്ഥ കാരികൾ (അന്യായം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ)

കുർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരും, പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടില്ലാത്തവരുമായി എത്രയോ ദൈവദൂതന്മാർ മനുഷ്യ സമുദായത്തിൽ മുൻ വരുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇരു പത്തഞ്ചു പ്രവാചകന്മാരെപ്പറ്റി മാത്രമേ കുർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ. ആദം, ഇദ്ദീസ്, നൂഹ്, ഹൂദ്, സാലിഹ്, ലൂത്, ഇബ്രാഹീം, ഇസ്മാഖീൽ, ഇസ്മായീൽ, യഅ്കൂബ്, യൂനുസ്, യൂസൂഫ്, മൂസാ, ഹാറൂൻ, യൂശ്, ശുഐബ്, അയ്യൂബ്, അൽയസ ഇ, ദുൽകിഫ്ൽ, ദാവൂദ്, സുലൈമാൻ, സകരിയ്യാ, യഹ്യാ, ഇസാ, മുഹമ്മദ് മുസ്തഫ (عليهم الصلوة والسلام)എന്നിവരാണ്. ഇവരിൽപോലും ചിലരുടെ പേരുകൾ മാത്രമോ, ചിലരെ സംബന്ധിച്ച ചുരുക്കം കഥകൾ മാത്രമോ ആണ് പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും. അബൂദർദ്ദ(റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇമാം അഹ്മദ് ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു : പ്രവാചകന്മാരുടെ എണ്ണം എത്രയാണെന്ന് ഞാൻ റസൂൽ തിരുമേനിയോട് ചോദിച്ചു, തിരുമേനി പറഞ്ഞു : ഒരു ലക്ഷത്തി ഇരുപത്തിനാലായിരമാണ് ; അവരിൽ റസൂലുകളായുള്ളവർ മൂന്നുറ്റിപ്പതിമൂന്നും - (അതെ) ഒരു വമ്പിച്ച സംഘം-ആകുന്നു.

‘ജനങ്ങൾക്ക് സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാനാവശ്യമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടില്ലാത്ത ഒരാളും പ്രവാചകന്മാരിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. (ما من نبي من الأنبياء إلا قد اعطى. من الأيات مثله امن عليه البشر الخ-متفق عليه) എന്നു നബിഅരുളി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ നബിമാർക്കും തന്നെ, ശത്രുക്കളും ഉണ്ടാകാതിരുന്നില്ല. (സു: ഹൂർകാൻ ; 31.) അവശ്യമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും തെളിവുകളും ഉണ്ടായിരുന്നാൽപോലും, ചില പ്രത്യേക അമാനുഷിക സംഭവങ്ങൾ തങ്ങൾക്ക് കാട്ടിത്തരണമെന്ന് അവർ പ്രവാചകന്മാരോട് ആവശ്യപ്പെടലും പതിവായിരുന്നു. അതുപോലെ, അറബി മുശ്റിക്കുകൾ നബിയോടും പലതും ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ, അങ്ങനെയുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ പ്രവാചകന്മാർക്ക് സ്വന്തം നിലയിൽ കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ കഴിയാതെ, പ്രാപ്തിയോ ഇല്ലെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതിയും സഹായവും ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ അതു സാധ്യമാകുകയുള്ളുവെന്നും അല്ലാഹു മറ്റു പലേടത്തുമെന്നപോലെ - ഈ വചനത്തിലും ഉണർത്തുകയാണ്.

നബിമാർ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങൾ ശരിയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന തെളിവുകളും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ധാരാളം ഉണ്ടായിരിക്കെ, സത്യനിഷേധികൾ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ ചില പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അവർക്ക് കാണിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടുന്നത് സത്യം സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള പുതിയ തെളിവുകളെന്ന നിലക്കല്ല. അവരെ സത്യ

ത്തിന് മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തുമാറ് ഭയപ്പെടുത്തുകയും, തങ്ങൾക്ക് വേണ്ടത്ര തെളിവുകൾ ലഭിച്ചില്ലെന്ന് കുതർക്കം പറയുവാൻ അവസരമില്ലാതാക്കുകയുമാണ് അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. എന്നാൽ, മുൻകാലചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ, സത്യനിഷേധികൾ ഇത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണുന്ന വേളയിൽ സത്യത്തിലേക്ക് പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നതിന് പകരം അത് ആഭിചാരമാണ്, ജാലവിദ്യയാണ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഏതെങ്കിലും കുതർക്കം പറഞ്ഞു നിഷേധത്തിൽ തന്നെ മുഴുകുകയാണ് ചെയ്തിരുന്നതെന്ന് കാണാം. ഒന്നാമതായി, സത്യാന്വേഷണമല്ല-പ്രവാചകന്മാർ അശക്തരാണെന്ന് വരുത്തി സത്യനിഷേധത്തെ അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കലാണ് - അവരുടെ ലക്ഷ്യം. കൂടാതെ, ബുദ്ധിവിശാലയില്ലായ്മയും, ചിന്താശൂന്യതയും ഈ നിഷേധത്തിന് കാരണമാണ്. അങ്ങിനെ, അവർ ആ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ പരസ്യമായി നിഷേധിക്കുമ്പോൾ, അവരോട് താക്കീത്ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പൊതുശിക്ഷക്ക് അവർ പാത്രമായിത്തീരുന്നതുമാണ്. ഇതിനി പല ഉദാഹരണങ്ങളും അല്ലാഹു കൂർആനിൽ വിവരിച്ചു തരുന്നുണ്ട്.മുൻ കാലത്തുള്ള ഓരോ റസൂലും ഏതെങ്കിലും ഒരു ജനതയിലേക്ക് മാത്രം നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നുവല്ലോ. നബി തിരുമേനിയുടെ ദൗത്യം ലോകജനതക്ക് ആകമാനമായതുകൊണ്ട്, സമുദായം പൊതുശിക്ഷക്ക് ബാധകമാകുവാൻ സംഗതിയായിത്തീർന്നേക്കുന്ന ഇത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അയക്കുന്നത് അല്ലാഹു നിറുത്തലാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. സൂറത്തുൽ ഇസ്റാഇലെ ഒരു വചനത്തിൽനിന്നും മറ്റും ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأُولُونَ وَآتَيْنَا ثُمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا
 وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَحْوِيْفًا - الإسراء

(സാരം : ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അയക്കുന്നതിന് നമുക്ക് തടസ്സമായത്, മുൻഗാമികൾ അവയെ വ്യാജമാക്കിയതല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. മമൂദ് ഗോത്രത്തിന് ഒട്ടകത്തെ കാണത്തക്ക ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായി നാം നൽകി. എന്നിട്ടവർ അതിനെക്കൊണ്ട് അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു. ഭയപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടിയല്ലാതെ നാം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അയക്കുന്നുമില്ല. (സു: ഇസ്റാഇ : 59)

الآية (ആയത്ത്) എന്ന വാക്കിന് പ്രത്യക്ഷമായ അടയാളം (العلامة الظاهرة) അഥവാ ദൃഷ്ടാന്തം എന്നത്രെ വാക്കർത്ഥം. ഇതിന്റെ ബഹുവചനമാണ് الآيات (ആയാത്ത്) ബാഹ്യോന്മീശങ്ങൾ മുഖേനയോ, ബുദ്ധികൊടുത്തോ ഒരു കാര്യത്തെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഉതകുന്ന എല്ലാ അടയാളങ്ങൾക്കും - അവ സാധാരണങ്ങളോ അസാധാരണങ്ങളോ ആവട്ടെ - ആയത്തുകൾ എന്നു പറയാം. കൂർആൻ വചനങ്ങൾ പല നിലക്കും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയായതുകൊണ്ട് അതിലെ വചനങ്ങൾക്ക് -സൂക്തങ്ങൾക്ക് - ആയത്തുകൾ എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ചിലപ്പോൾ അദ്ധ്യായത്തെ-സൂറത്തിനെ - ഉദ്ദേശിച്ചും ആയത്തു എന്നു പറയാറുണ്ട്. കൂർആന്റെ പ്രസ്താവനകൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഇതിനെല്ലാം ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം. ഇവിടെ അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത് നബിമാരുടെ സത്യതക്ക് തെളിവായി അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്താറുള്ള അസാധാരണങ്ങളായ അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ (المُعْجَزَات) എന്നാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി മുഖവുരയിൽ നാം സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എല്ലാവർക്കും സുപരിചിതമായതും, തുറന്ന ഹൃദയത്തോടെ ചിന്തിക്കുന്ന പക്ഷം അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ മനുഷ്യനെ നിർബന്ധിക്കുന്നതുമായ ചില ആയത്തുകളെ (ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ) അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

വിഭാഗം - 9

﴿79﴾ നിങ്ങൾക്ക് കാലികളെ - അവയിൽ നിന്ന് (ചിലതിന്മേൽ) നിങ്ങൾക്ക് സവാരി ചെയ്യാൻ വേണ്ടി - ഉണ്ടാക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളവ നെത്രെ അല്ലാഹു. അവയിൽ നിന്ന് (ചിലതിനെ) നിങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ لَتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

﴿80﴾ നിങ്ങൾക്ക് അവയിൽ പല (തരം)പ്രയോജനങ്ങളുമുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുള്ള വല്ല ആവശ്യത്തിനും അവയുടെമേൽ (യാത്ര ചെയ്തുകൊണ്ട്) നിങ്ങൾ എത്തിച്ചേരുന്നതിനും (സൗകര്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു). അവയുടെ മേലും, കപ്പലുകളിലുമായി നിങ്ങൾ വഹിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ

﴿81﴾ തന്റെ (വിവിധ) ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് കാട്ടിത്തരുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നത് ?!

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَآيَ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ

﴿79﴾ اللَّهُ الَّذِي അല്ലാഹു യാതൊരുവനത്രെ جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ നിങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടാക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി)ത്തന്ന الْأَنْعَامَ കാലികളെ (ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളെ) لَتَرْكَبُوا നിങ്ങൾക്ക് സവാരി ചെയ്യാൻ, വാഹനമേറുവാൻ വേണ്ടി مِنْهَا അവയിൽ നിന്ന്(ചിലത്) അവയിൽ നിന്ന് (ചിലതിനെ) നിങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ﴿80﴾ وَلَكُمْ നിങ്ങൾക്കുണ്ട് فِيهَا അവയിൽ مَنَافِعُ പല പ്രയോജനങ്ങൾ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا നിങ്ങൾ എത്തേണ്ടതിനും, പ്രാപിക്കുന്നതിനും وَعَلَيْهَا അവയുടെ മേൽ حَاجَةً വല്ല ആവശ്യത്തിനും, ആവശ്യം فِي صُدُورِكُمْ നിങ്ങളുടെ നെഞ്ചു(ഹൃദയം)കളിലുള്ള وَعَلَيْهَا അവയുടെ മേലും, കപ്പലുകളിലും وَعَلَى الْفُلْكِ നിങ്ങൾ വഹിക്കപ്പെടുന്നു ﴿81﴾ وَيُرِيكُمْ നിങ്ങൾക്കവൻ കാട്ടിത്തരുകയും ചെയ്യുന്നു آيَاتِهِ അവന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ فَآيَ അപ്പോൾ ഏതിനെ آيَاتِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ تُنْكِرُونَ നിങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നു.

ഒട്ടകം, മാട്, ആട് എന്നീ മൂന്ന് വർഗങ്ങൾക്ക് പൊതുവിലും, ഒട്ടകത്തൊഴുത്തം ഉദ്ദേശ്യം

ശിച്ഛം (الانعام) എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ഇവയിൽ സവാരിക്കും സാധനങ്ങൾ വഹിക്കുന്നതിനും താരതമ്യേന കൂടുതൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത് ഒട്ടകമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളായി മൂന്ന് വർഗവും സദാ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. മാടു വർഗത്തിൽപ്പെട്ട കാളകളെ സവാരി ചെയ്യുന്നതിനും, വണ്ടി വലിക്കുന്നതിനും ഉപയോഗപ്പെടുത്തലും അപൂർവ്വമല്ല. ചില ധ്രുവപ്രദേശങ്ങളിൽ ആടുവർഗത്തെക്കൊണ്ട് ഒരു തരം വണ്ടി വലിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇല്ലാതില്ല. അങ്ങിനെ നോക്കുമ്പോൾ, ഏറെക്കുറെ പ്രസ്തുത മൂന്നു വർഗവും വാഹനമായും ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥമായും മനുഷ്യർ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് കാണാം. പാൽ, രോമം, തോൽ മുതലായവയും അവമൂലം മനുഷ്യന് ലഭിക്കുന്ന പ്രയോജനങ്ങളാകുന്നു. പലതരം പ്രയോജനങ്ങൾ (مَنَافِع) എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഇതെല്ലാം സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ്. കരയിൽ മൃഗങ്ങളെന്നപോലെ, കടലിൽ കപ്പലും അല്ലാഹു മനുഷ്യന് വാഹനമായി ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെയും, മഹത്വത്തെയുമാണ് ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നത്. കൂടാതെ, വാഹനങ്ങളിൽ യാത്ര ചെയ്തും, അല്ലാതെയും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിനും, മഹത്വത്തിനും വ്യക്തമായ വേറെ എത്രയോ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും കണ്ടെത്തുവാൻ മനുഷ്യന് നിത്യേന അവസരം ലഭിക്കുന്നു. അവയെല്ലാം നിഷേധിക്കുവാനും, അവരുടെ നേരെ കണ്ണടക്കുവാനും ചിന്താശൂന്യരായ ദുർഭഗൻമാർക്ക് മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

﴿82﴾ എന്നാലവർ ഭൂമിയിൽകൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നില്ലേ? അപ്പോഴവർക്ക് തങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെ പര്യവസാനം ഉണ്ടായതെങ്ങിനെയാണെന്ന് നോക്കിക്കാണാമല്ലോ! അവർ ഇവരെക്കാൾ അധികമുള്ളവരും, ശക്തിയിലും ഭൂമിയിലെ അവശിഷ്ടങ്ങളിലും (അഥവാ കാൽപാടുകളിലും) കൂടുതൽ ഊക്കുള്ളവരുമായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അവർ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കിയത് അവർക്ക് ഉപകാരപ്പെട്ടില്ല.

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا
 كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
 قَبْلِهِمْ ۗ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً
 وَءِثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ
 مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

﴿83﴾ (എന്നുവെച്ചാൽ) അവർക്ക് അവരുടെ റസൂലു കൾ തെളിവുകളുമായി വന്നപ്പോൾ, തങ്ങളുടെ പക്കലുള്ള അറിവുകൊണ്ട് അവർ തൃപ്തിയടഞ്ഞു; അവർ ഏതൊന്നിനെപ്പറ്റി പരിഹാസം കൊണ്ടിരുന്നുവോ അത് [ശിക്ഷ] അവരിൽ വന്നു വലയം ചെയ്കയും ചെയ്തു.

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ
 فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ
 وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
 يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨٣﴾

﴿82﴾ **فَيَنْظُرُوا فِي الْأَرْضِ** എന്നാലവർ സഞ്ചരി(നടക്കു)ന്നില്ലെ **بِأَعْيُنِنَا** എങ്ങിനെ ഉണ്ടായെന്ന്, ആയെന്ന് **عَاقِبَةُ** പര്യവസാനം, കലാശം **الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ** അവരുടെ (ഇവരുടെ) മുമ്പുള്ളവരുടെ **كَانُوا** അവരായിരുന്നു **أَكْثَرُ مِنْهُمْ** ഇവരെക്കാളധികം **وَأَشَدَّ قُوَّةً** ശക്തിയിൽ ഉറക്കുള്ളവരും, (കഠിനൻമാരും) **وَآثَارًا** അവശിഷ്ടങ്ങളിലും, കാൽപാടുകളിലും **فِي الْأَرْضِ** ഭൂമിയിൽ **أَغْنَى** എന്നിട്ടും ഉപകരിച്ചില്ല, പര്യാപ്തമാക്കിയില്ല **عَنْهُمْ** അവർക്ക് **مَا كَانُوا** അവർ ആയിരുന്നത് **يَكْسِبُونَ** അവർ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുക, സമ്പാദിക്കുക **﴿83﴾** **فَلَمَّا جَاءَهُمْ** അങ്ങിനെ (എന്നുവെച്ചാൽ) അവർക്ക് വന്നപ്പോൾ **رُسُلُهُمْ** അവരുടെ റസൂലുകൾ, ദൂതൻമാർ **بِالْبَيِّنَاتِ** തെളിവുകളുമായി **فَرِحُوا** അവർ തൃപ്തിയടഞ്ഞു, സന്തോഷപ്പെട്ടു **تَنْهَضُونَ** തങ്ങളുടെ പക്കലുള്ളതുകൊണ്ട് **مِنَ الْعِلْمِ** അറിവിൽ നിന്ന് **وَحَاقَ بِهِمْ** അവരിൽ വലയം ചെയ്ക (വരുക)യും ചെയ്തു **مَا** യാതൊന്ന് **كَانُوا بِهِ** അതിനെപ്പറ്റി അവരായിരുന്നു **يَسْتَهْزِئُونَ** പരിഹാസം കൊള്ളും.

പ്രവാചകൻമാർ മതിയായ തെളിവുകൾ സഹിതം ചെന്നപ്പോൾ, അവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയോ, അവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട സത്യങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിന് പകരം, തങ്ങളുടെ പരമ്പരാഗതമായ അറിവുകൾകൊണ്ട് സംതൃപ്തരാകുകയും, അതിനെതിരായിക്കണ്ട എല്ലാ ഉപദേശങ്ങളെയും, താക്കീതുകളെയും പരിഹാസപൂർവ്വം പുറംതള്ളുകയുമായിരുന്നു അവർ ചെയ്തത്. ഇതാണവർ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ശിക്ഷക്ക് പാത്രമാകുവാൻ കാരണമെന്ന് സാരം. സ്വീകാര്യമായ തെളിവുകൾസഹിതം സത്യോപദേശം ചെയ്യപ്പെടുമ്പോൾ, അവയെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധിക്കാതെ, തങ്ങൾ മുൻ പഠിച്ചതിനും, മനസ്സിലാക്കിയതിനും അപ്പുറം യാതൊന്നും ചിന്തിക്കാതെ മറുത്ത് നിൽക്കുന്നവർ ഈ വചനം പ്രത്യേകം മനസ്സിലുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

﴿84﴾ അങ്ങനെ, നമ്മുടെ ദണ്ഡന [ശിക്ഷ] കണ്ടപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിൽ-അവൻ ഏകനായിക്കൊണ്ട് (തന്നെ) - ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു; അവനോട് ഞങ്ങൾ ഏതൊന്നിനെ പങ്കുചേർക്കുന്നവരായിരുന്നവോ അതിൽ ഞങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا ءَأَمْنَا بِاللَّهِ وَحَدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ

﴿84﴾ **فَلَمَّا رَأَوْا** അങ്ങനെ അവർ കണ്ടപ്പോൾ **بَأْسَنَا** നമ്മുടെ ദണ്ഡനം, ശിക്ഷ **قَالُوا** അവർ പറഞ്ഞു **ءَأَمْنَا بِاللَّهِ** ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു **وَحَدَهُ** അല്ലാഹുവിൽ **وَكَفَرْنَا** അവൻ ഏകനായ നിലയിൽ **بِمَا كُنَّا** ഞങ്ങളായിരുന്നതിൽ **بِهِ مُشْرِكِينَ** അവനോട് പങ്ക് ചേർക്കുന്നവർ

﴿85﴾ എന്നാൽ, നമ്മുടെ ദണ്ഡന [ശിക്ഷ] കണ്ടപ്പോഴത്തെ അവരുടെ (ആ) വിശ്വാസം അവർക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുകയില്ല.

فَلَمْ يَكْ يَنْفَعُهُمْ إِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا

(അതെ) അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാൻമാരിൽ (മുൻ) കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള അവന്റെ അതേ നടപടി ക്രമം തന്നെ ! അവിടെ വെച്ച് അവിശ്വാസികൾ നഷ്ടമടയുകയും ചെയ്തു.

سُنَّتَ اللّٰهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكٰفِرُونَ

﴿85﴾ എന്നാൽ ആയില്ല, ഉണ്ടായില്ല **يَنْفَعُهُمْ** അവർക്ക് പ്രയോജനം ചെയ്യുക **إِيْمَانُهُمْ** അവരുടെ വിശ്വാസം **لَمَّا رَأَوْا** അവർ കണ്ടപ്പോഴുള്ള **بَأْسَنَا** നമ്മുടെ ദണ്ഡനം, ശിക്ഷ **سُنَّتَ اللّٰهِ** അല്ലാഹുവിന്റെ നടപടിക്രമം **الَّتِي قَدْ خَلَتْ** (മുൻ) കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളതായ **فِي عِبَادِهِ** അവന്റെ അടിയാൻമാരിൽ **وَخَسِرَ** നഷ്ടമടയുകയും ചെയ്തു, നഷ്ടമടഞ്ഞതുമായ **هُنَالِكَ** അവിടെവെച്ച് **الْكٰفِرُونَ** അവിശ്വാസികൾ

മരണവേളയിൽ മനുഷ്യന്റെ ഇച്ഛാ സ്വാതന്ത്ര്യം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുന്നു. അതുകൊണ്ട് അപ്പോഴുണ്ടാകുന്ന വിശ്വാസവും, പശ്ചാത്താപവും അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമയിരിക്കയില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു :

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ - النساء : 18

(സാരം : ഒരാൾക്ക് മരണം ആസന്നമാകുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ഞാൻ ഇപ്പോൾ പശ്ചാത്തപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞെക്കുമാർ അതുവരെ തീൻമകൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്കും. അവിശ്വാസികളായിക്കൊണ്ട് മൃതിഅടയുന്നവർക്കും അല്ല, പശ്ചാത്താപം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്) നബി ﷺ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: **ان الله يقبل توبة العبد ما لم يمج** **ماجه** യാന്റെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്. (തി. ജ)

മരണത്തിന് മുമ്പായി എല്ലാ പാപങ്ങളിൽ നിന്നും പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുകയും, സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് മരണമടയുകയും ചെയ്യുന്ന നല്ല അടിയാൻമാരിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

ولله الحمد والمئة